

OBČASNÍK RUŽOMBERSKÝCH EVANJELIKOV

DEDIČSTVO

číslo 2/2006

ROČNÍK 10

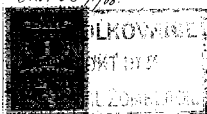
S úsmevom do ďalšej práce 😊

Z obsahu čísla:

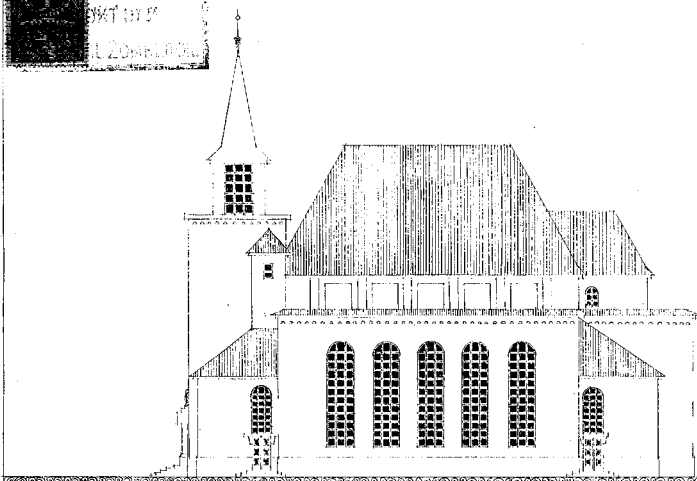
- ***Úryvok z pripravovanej knihy o našom zbore***
- ***Na slovíčko s Miroslavom Kerekréym – naším zborovým kaplánom***
- ***Sme zase obohatení
(zo zájazdu po stopách M. J. Husa a M. Luthera)***
- ***Pomoc našim misionárom***
- ***Denníček z letného dorastového tábora***
- ***Nevzdať sa, aj keď okolnosti nie sú priaznivé***

OBRÁZKY I SLOVO NA ÚVOD

Číslo 357/4

Číslo 357/4

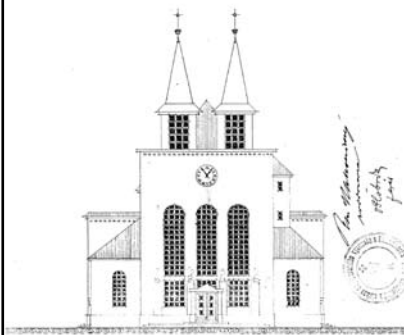
*Prohlášení
Věrohodný
paušal*

Číslo 357/4

PROJEKTANT
JURKOVIČ & PAČL
PROJEKTANT
JURKOVIČ & PAČL

Číslo 357/4

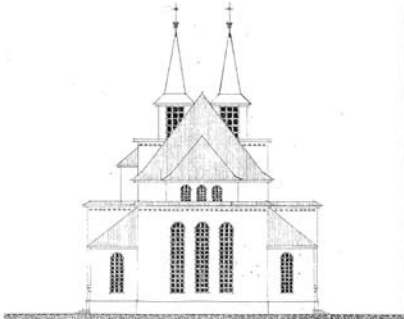

Číslo 357/4

PROJEKTANT
JURKOVIČ & PAČL
PROJEKTANT
JURKOVIČ & PAČL

Číslo 357/4

Číslo 357/4

Číslo 357/4

PROJEKTANT
JURKOVIČ & PAČL
PROJEKTANT
JURKOVIČ & PAČL

To, čo vidíte, je pôvodný návrh novostavby evanjelického a. v. kostola v Ružomberku. V roku 1923 ho vypracoval jeden z najchýrnejších slovenských architektov, Dušan Samo Jurkovič (*23.8. 1868 Turá Lúka - †21.12.1947 Bratislava), synovec Jozefa Miloslava Hurbana. Mimo množstva iných projektov bol Jurkovič autorom Štefánikovej mohyly na Bradle, komplexnej presťavby moravských kúpeľov Luhačovice, stanice lanovky na Lomnický štít, pomníka obetiam v Kremnicike i rodinnej hrobky Makovických na cintoríne v Ružomberku. Od r. 1964 sa na jeho počesť udeľuje Cena Dušana Jurkoviča za architektúru. K realizácii Jurkovičovho návrhu ružomberského ev. kostola nedošlo. - A pritom, od akej skvelej osobnosti projekt pochádzal!

Súčasná podoba nášho kostola sa viaže s menom Jána Burjana (*2.12. 1886 Ružomberok - †11.4. 1947 Bratislava). Burjan sa inšpiroval starším Jurkovičovým návrhom. S blížiacim sa jubileom, 80. výročím posviacky nášho kostola (konala sa 10.10. 1926), zabiehajú moje myšlienky do minulosti častejšie. Z nerealizovaného, resp. prepracovaného projektu nášho kostola ma oslovujú 2 momenty.

(1) Pán Boh je architektom nášho života. On tiež vypracoval plán - projekt nášho života: osobného i spoločenstva cirkvi. V pokání významne, že mnohé v našej službe ako Kristovej cirkvi sa - v porovnaní s Božími plánmi s nami - neraz dá charakterizovať ako **nezreali-**

zovaný projekt.

(2) I keď chybujeme sme v mnohom nedostatoční, vďaka Pánovi Ježišovi Kristovi môže byť náš život Božou stavbou, Božím chrámom (1. Korinským 3,9b.16; 6,19-20). Nie pre nás, pre moje, či tvoje zásluhy, ale pre Božiu milosť, dobro a lásku, ktorú nám Pán neodňal. Náš život smie a má byť Božím chrámom. - Budovaným síce **podľa prepracovaného projektu, ale na oslavu Božiu a požehnanie ľuďom.** Máme sa stávať živými Božími chrámami v tomto svete (1. Petra 2,5-6). - Čiže **naše životy majú byť miestom, kde sa ľudia stretnú s Ježišom Kristom, s Božou láskou a pravdou,** ako sa s ňou smieme stretávať my (i generácie tých, ktorí tvorili náš zbor v minulosti) v kostole, na službách Božích, pri Božom Slove a sviatostiach. Prosme o silu Ducha Svätého a o našu vernosť v úlohe byť miestom, kde sa ľudia stretnú so živým Kristom, byť šíriteľmi svetla Božej lásky a pravdy - ako o to kedysi v modlitbe prosil Matthias Grünewald: „*Pane Ježiši! Prosím Ťa, aby si ma prijal za knôt na lampe, ktorej Ty dávaš olej.* Nejde mi o to, či moje telo vyschne ako tráva, ale *ide mi o Tvoj obraz vo mne. Zažni svoje svetlo a daj nech som ako svätý oheň na okraji temnej pustatiny, aby tí, čo sú v temnote vedeli, kde Ťa možno nájsť. Z Teba pochádza, čo je vo mne dobré, zo mňa to neduživé a nehodné. Zmiluj sa, môj Pane! Amen.*“

Martin Šefranko

Z NAŠEJ HISTÓRIE

Tentoraz upútavka na knihu: ... A NAPODOBNÚJME ICH VIERU

(Z dejín Evanjelického cirkevného zboru a. v. v Ružomberku)

- **Publikáciu** s týmto názvom zamýšľa vydať Občianske združenie Vladimíra Pavla Čobrdu v spolupráci s Evanjelickým cirkevným zborom a. v. v Ružomberku - a tým si dôstojne pripomenúť **dve významné výročia:**

(I.) 80. výročie posvätenia evanjelického kostola v Ružomberku (posvätený bol 10.10. 1926) a

(II.) 300. výročie Ružomerskej synody (konala sa 3.-10.4. 1707).

Ev. kostol patrí k najvýznamnejším historickým stavbám v Ružomberku. Ružomerská synoda bola udalosťou značne presahujúcou rámec mesta Ružomberok, regiónu Liptov, či ružomerského ev. a. v. cirkevného zboru.

Pripravovaná publikácia chce zmapovať staršie i novšie dejiny života ružomerskej evanjelickej komunity.

Ktosi výstižne povedal: „**Ak chcete zničiť národ, zbavte ho jeho (historických) koreňov.**“ Pripravovaná kniha má cieľ „odkryť a oživiť historické korene“, obnoviť historickú pamäť najmä mladšej a strednej generácie Ružomberčanov, vzbudiť či posilniť záujem o dejiny nášho mesta/regiónu/cirkvi. Dejiny ružomerských evanjelikov k nim neodmysliteľne patria.

Publikáciu plánujeme vydať do konca roku 2006.

Kto sa na vzniku publikácie podieľa?: PhDr. Peter Vítek zo Štátneho archívu Liptovský Mikuláš. Dr. Vítek je autorom viacerých monografií zachytávajúcích históriu Liptova - odborník na dejiny regiónu Liptov. Ako dobrovoľník sa na vzniku publikácie podieľa PhDr. Karol Dzuriak z Liptovského múzea v Ružomberku.

Vás, ktorí ste ochotní podporiť vydanie knihy prosíme, aby ste si ju predplatili odovzdaním daru **100,- Sk** pre Občianske združenie Vladimíra Pavla Čobrdu v jeho sídle (A. Bernoláka 11, Ružomberok) alebo priamo na jeho účet: 0332639812/0900 v SL. SP. Ružomberok (VS 1707).

Ďakujeme!

Cena knihy po jej vydaní bude vyššia cca o 50,- Sk ako pre predplatiteľov.

Úryvok z pripravovanej knihy - z kapitoly:

Ružomberskí evanjelici v 18. a 19. storočí

(Pozn. red.: Zaradením úryvku nechceme jatriť staré rany. Naopak, pri blížiacom sa 80. výročí posvätenia nášho kostola si - i pri pohľade späť na ťažkosti, ktorým bol náš zbor vystavený - smieme uviesť, že Pán Boh nás neopustil, ale zachoval až dosiaľ - že máme byť za čo vďační. Naším poslaním je napodobňovať vieru tých našich predkov, ktorí verili, že Hospodin sa nezrieka svojich a zostáva so svojou cirkvou i v časoch neľahkých a pre ňu nepriajných.)

Samostatný evanjelický zbor sa po jeho zániku v roku 1709 už neutvoril. Od leta 1709 cisárske vojská ovládali celý Liptov a v septembri 1709 maršál gróf Siegebert Heister odobral evanjelikom v Ružomberku kostol a faru za prítomnosti prefekta Likavského panstva Jána Jakuba Nefftzera a ružomberského richtára Ondreja Hyroša. V celom Liptove evanjelikom ostali len tzv. artikulórne chrámy v Paludzi a Hybiach. Vojská pod velením generála Heistera a generálov Steinwilla, Lefelhoza, Lubomirského, Tholleta a Hartlebena odišli 13. a 14. novembra 1709 do Spiša, ale v Ružomberku, Liptovskom Mikuláši, v Novom Hrade (Hrádok) a Svätom Petre zanechali silné posádky z obavy, že povstanie sa rozhorí nanovo. Ružomberok bol v nasledujúcich rokoch poznačený rekatalizáciou, ktorá nadobudla naj-mohutnejší charakter za vlády Karola VI. v rokoch 1712-1740. Zatiaľ, čo v roku 1713 podľa kanonickej vizitácie Tomáša Petrócyho bolo v Ružomberku 261 katolíkov, 386 evanjelikov a 218 detí, v roku 1732 už bolo 625 katolíkov a 180 evanjelikov, tak v roku 1793 už žilo v Ružomberku len 70 a o 5 rokov na to len 61 evanjelikov. Houdek spomína rodiny Bohúňovcov, Hatiarovcov, Zvadovcov, Pauliarovcov, Pučekovcov a ďalšie. ...

Po obnovení rímsko-katolíckej far-

nosti v Ružomberku tu do roku 1711 pôsobil farár Ján Brna a po ňom Pavol Osvaldócy. Ako filie patrili ku ružomberskej farnosti Liptovská Štiavnica, Štiavnička, Liptovská Lúžna, Ludrová, Liptovská Osada, Valaská Dubová, Likavka, Martinček a Lisková. (V roku 1752 sa osamostatnila Liptovská Osada a v roku 1787 Liptovská Lúžna a Liptovské Revúce.) ...

Po uvedení tolerančného patentu Jozefa II. do života, sa 25. marca 1782 konal v Paludzi seniorálny konvent, ktorý rozhodol, že sa Ružomberok s ulicami a s okolitými obcami (Zemianska Ludrová, Liptovská Štiavnica a Lisková), ale aj vzdialenejšími (Kalameny, Lúčky, Potok, Vrbie a Lubochňa) cirkevnoprávne pričlení ku novovytvorenému Evanjelickému a. v. zboru v Nemeckej Eupči. V roku 1783 povolila Kráľovská miestodržiteľská rada v Bratislave, aby si evanjelici v Eupči vybudovali modlitebňu a školu. Všetky snahy evanjelikov v Eupči však sprevádzali ťažkosti katolíkov stoličnej kongregácie a Kráľovskej miestodržiteľskej rade. Aj napriek protestom evanjelici odkúpili pozemok („plac za cestou pri veľkej vode“) na stavbu modlitebne a fary. V Eupči sa uskutočnila na stavbu

finančná zbierka, kde sa vyzbieralo 1230 zlatých a 70 denárov. Neskôr prispeli aj šľachtici, takže suma dosiahla výšku 1290 zlatých a 85 denárov. Finančné prostriedky zhromažďoval richtár Ján Zima starší. Výstavbu kostola - modlitebne (oratória) schválila stoličná deputácia v zložení: Gašpar Platthy, Štefan Rakovský, Ján Ghiláni a Imrich Pongráč 7. marca 1783. V tom istom roku si cirkev zvolila prvého kazateľa Pavla Šramku, ktorý pôsobil v Paludzi. Tesárske práce na stavbe riadil Andrej Olejník z Ružomberka, za čo mu predstavitelia mesta Nemeckej Eupče neskôr vyslovili vďaka tým, že bol 24. apríla 1785 prijatý medzi mešťanov a dostal do úžitku tunajší nižný mlyn. Murársku prácu mal na starosť Ján Habovský, murár z Oravy. Kostol - modlitebňa bol podľa tolerančného patentu z kameňa v podobe zemianskej kúrie a bez veže. Vážbu zhotovili tesári majstri Michal Olejník a jeho syn Ondrej Olejník. Chrám bol posvätený 21. septembra na deň svätého Matúša, patróna Nemeckej Eupče. V roku 1784 dodal do modlitebne

Michal Podkonický nový organ. Krátko na to bol do interiéru inštalovaný aj nový oltár, ktorý zhotovili Samuel a Ondrej Kupferschmid. Maliarsku výzdobu oltára, kancľa, krstiteľnice, sakristie a organu urobil Ján Raiszinger, maliar z Jelšavy. V roku 1785 bol kúpený dom Márie Rumannovej so stavmi a pôdou ako fara pre evanjelického farára.

Na konci 18. storočia žilo v Ružomberku už iba niekoľko evanjelických rodín. Dokumentujú to aj udalosti v súvislosti s ustanovením evanjelického učiteľa do mestskej školy. Ignác Venger, kráľovský dozorca (jarných) škôl (scholae vernaculae) žiadal od mestskej rady pod vedením richtára Ondreja Zvadu Paračku ml., aby bol za evanjelického učiteľa do prvej triedy miešanej školy (schola mixta) uvedený evanjelik Leonard Lehocký. Zastupiteľstvo mesta však v úradnej odpovedi oznámilo, že v celom Ružomberku sú len dve evanjelické školopovinné deti, a že ružomerské školy nie sú miešaného typu.

PhDr. Peter Vítek

Sme hrdí na svojich predkov - A čo my, súčasníci?

14. mája 2006 privítal lipťovsko-sielnický ev. a. v. cirkevný zbor evanjelické ženy (aj niekoľko mužov) v kultúrnom dome tejto obce. Očakávali 200 žien, no účastníkov bolo celkovo 300, čo iste prekvapilo hostiteľov a tamojší kultúrny stánok možno nebol dlho tak preplnený. Stretnutie žien Lipťovsko - oravského seniorátu viedla sestra Mihočová. Prítomných privítal a v modlitbe prosil o požehnanie a prítomnosť Ducha Svätého domáci brat farár Brehův. Predstavil tiež Ev. cirkevný zbor v Litpovskej Sielnici, ktorý

pred začatím stavby vodného diela Lipťovská Mara počítal 2.000 členov, po r. 1986 bol obnovený duchovný život so 420 dušami. V r. 1992 dostavali chrám Boží. Brat farár zaspieval i pieseň matkám: „Každý deň do každej žitia chvíle...“. Medzi jednotlivými časťami programu stretnutia sme spievali duchovné piesne z Ev. spevníka č. 498, 491, 233, 229, ktoré zložila Kristína Royová. Hostom stretnutia

bol brat farár Kaczmarczyk. Jeho prednáška o živote a diele sestier Royových je nezabudnuteľná. O sestrách Royových sa vlni v Českom Těšíně konala i medzinárodná konferencia. Kristína Royová napísala 97 kníh, vydaných bolo 77. Jej dielo je obohatením pre oblasť:

1) duchovnú - píše o Božom poslanstve;

2) literárnu - jej diela boli preložené do mnohých jazykov (aj do čínštiny) a vyšli v mnohých krajinách sveta. Literárne práce Kristíny Royovej dosiahli najväčší počet prekladov spomedzi slovenských autorov; **3) piesňovú** - Mária a Kristína Royové zložili a zhudobnili množstvo duchovných piesní **4) sociálnu** - venuje pozornosť deťom, sirotám, chudobným, chorým i starým ľuďom. Veľká služba sestier Royových mala zázemie v rodine. Vyrástli

v skromných pomeroch početnej rodiny (7 detí), v atmosfére, kde vládla láska, úcta a bázeň pred Pánom Bohom. Už v detstve sestry Royové

čítali Bibliu. Ich otec - ev. farár - žasol nad ich schopnosťami. Kristína Royová prečítala počas svojho života Bibliu 50 krát. Viedla osobné štúdium tejto Knihy. Bola inšpirovaná J. M. Hurbanom, svojím strýkom P. Royom i redaktorom časopisu „Betanie“ J. Kostomlatským. Veľkým ničiteľom rodín slovenského národa bol v tej dobe alkoholizmus. Royové hľadali cestu, ako pomôcť z neho ľudí zachrániť.

V r. 1897 bol založený abstinentný spolk Modrý kríž, ktorým sa práca sestier Royových organizačne podchytila. Modrý kríž sa riadil 5. hlavnými zásadami: 1. čítať denne Slovo Božie, 2. spravovať podľa neho svoj život, 3. zriecť sa opojných nápojov, 4. privádzať duše ku Kristovi, 5. znášať pohanenie pre Krista. Sestry Royové vyučovali deti, starali sa o siroty. Na ich podnet bola na Starej Turej postavená nemocnica. Mali aj prekážky vo svojej práci, keď ich ľudia okolo nej nazvali sektármi. Veľkou túžbou K. Royovej bolo vybudovať dom pre starých ľudí, čo sa aj stalo. - Dostal meno: Domov bielych hláv. Jeho stavba bola dielom viery, o čom svedčí aj pôvodný nápis na tomto starobinci: „Ak budeš veriť, uvidíš slávu Božiu“ (J 11,40).

Všetky tieto aktivity sestier Royových mohli účastníci stretnutia žien vidieť i na DVD dokumente, prezentovanom bratom Kaczmarczykom. Súčasťou programu stretnutia bolo aj divadelné predstavenie „Ako kvapôčka putovala“ v podaní detí. Je len na škodu, že na stretnutí v L. Sielnici sa zúčastnilo iba 18 ľudí z nášho cirkevného zboru (na príčine je aj zlé dopravné spojenie do tejto obce). Vďaka Bohu za ľudí, o ktorých sme sa dozvedeli i za tých, ktorí sa podieľali na príprave tohto krásneho stretnutia a postarali sa o pohostenie.

Zuzana Sedliaková

NA SLOVÍČKO s ...

MIROSLAVOM KEREKRÉTYM

Mgr. Miroslav Kerekréty sa narodil v Bratislave v r. 1978. Má dvoch starších súrodencov – brata a sestru. V r. 1997 maturoval na SPŠ-chemickej v odbore: Ekonóm v chémii. Vojenčil v Prešove (1998/99). Pred i po základnej vojenskej službe pracoval v oblasti marketingu a obchodu. Štúdium na Evanjelickej bohosloveckej fakulte úspešne ukončil v r. 2005. V rámci štúdia absolvoval 3-mesačnú prax v USA. Po promócii pôsobil ako praktikant predordinačnej praxe v Cirkevnom zbore (CZ) ECAV Chyžné v Gemerskom senioráte. 22.7. 2006 bol v Liptovskom Mikuláši ordinovaný a od augusta menovaný za kaplána nášho cirkevného zboru.

1. Vitajte v Ružomberku. Aké sú Vaše prvé dojmy?

Moje prvé dojmy sú veľmi dobré. Veľmi milo ma prekvapilo, ako sa CZ pripravil na môj príchod. Mal som pripravenú a vyupratovanú kaplánsku izbu, bola zariadená nábytkom a hneď v prvý deň som dostal všetky kľúče, ktoré budem potrebovať počas môjho pôsobenia. Veľmi príjemne ma prekvapila váza s čerstvými ružami na stole. Hoci som chlap a kvety sa viac spájajú so ženským pohlavím, živé kvety mám veľmi rád a nádherne spríjemňujú moju útulnú izbičku. Pozornej darykní ružičiek týmto ďakujem.

2. Ako ďaleko je od chémie (ekonomiky v chémii) k ev. teológii?

To záleží od toho v čom to máme vyjadriť. Ak by sme to mali vyjadriť finančne, tak teológia a práca kaplána ma stála 2/3 platu, ktorý som mal pred nástupom na teológiu. Ale to je len jedna stránka pohľadu. Zložitosti chémie je krásnym poukazom na

Stvoriteľa. Takže v tomto sú si veľmi blízke. Venoval som sa marketingu a manažmentu a obe tieto profesie majú spoločné s teológiou to, že vždy ide o oslovenie človeka a prácu s ľuďmi. Podstatný rozdiel je však v tom, že v marketingu ponúkate človeku hmotný či nehmotný tovar. Ako kňaz zvestujem človeku dobrú správu o spasení a večnom živote. Dobrý tovar pozitívne vplýva na život človeka. Omnoho viac však viera v Trojjediného Boha, ktorý sa na Pánovi Ježišovi sklonil k človeku, stal sa jeho Záchrancom a Priateľom, pozitívne mení a vplýva na ľudský život. Inak povedané: marketing, manažment a teológia či farárčina majú spoločný záujem – človeka, ale rozchádzajú sa v ponuke, kde kňaz ponúka poklad, ktorý ani moľ ani hrádza neničia.

3. Na čo ste sa sústredili počas teologického štúdia a čo by ste si radi zvolili za ťažisko - prioritu svojej práce v našom – teraz už aj

Vašom cirkevnom zbore?

Najviac som sa venoval systematickej a praktickej teológii. Podľa mňa sú tieto dve disciplíny úzko spojené. Praktická teológia hovorí o reálnej práci farára, o prístupe k ľuďom, o možnosti ich oslovenia, o kázaní, vyučovaní, pastorálnej starostlivosti atď. Ak chceme ľudí osloviť a vyučovať ich, musíme vedieť jasne čo veríme a čo im teda v konečnom dôsledku ponúkame. A takýto komplexnejší pohľad na vieru, Bibliu, či každodenný život s Bohom nám ponúka práve systematická teológia. Z tohto pohľadu ťažisko práce v CZ Ružomberok vidím v mojom veľkom záujme o človeka. Nie o jedného alebo špeciálne vybraného, ale o každého človeka. Chcem tu byť pre ľudí a s ľuďmi, a to v každej situácii. Či sú radostní a plní optimizmu, alebo smútia a plačú, lebo prechádzajú ťažkým obdobím. V rámci Ev. bohosloveckej fakulty i mimo nej som si vyberal kurzy a semináre, ktoré boli zamerané na pomoc človeku v rôznych situáciách. Často si však uvedomujem svoju bezradnosť. Preto by som si chcel doplniť svoje vzdelanie o niekoľkoročný psychoterapeutický kurz a získať certifikát na oprávnenie vykonávať poradenskú činnosť.

4. Aké máte záľuby?

Moje povolanie a poslanie je mojou záľubou. Verím, že ma Pán Boh v budúcnosti požehná, a moje záľuby rozšírili o peknú a šťastnú rodinku.

5. Aká hudba a literatúra Vám je blízka?

Mám rád viac menej každú hudbu, až na nejaké extrémny ako je rap, techno a podobne. Na druhej strane som z Bratislavy zvyknutý na veľmi rušný život. Taký bol aj v Chyžnom, hoci to

je dedinka v údolí. Veľmi si vážim aj ticho a pokoj, keď môžem uvažovať o mnohých veciach, čo ma tešia alebo trápia. Čo sa týka literatúry, nie som veľký čitateľ. Prečítam si viac menej to, čo potrebujem a to, čo ma zaujme. Inak povedané, v čítaní som veľmi nevyspytateľný.

6. Akú úlohu má, podľa Vás, cirkev v súčasnosti?

Mám pocit, že dnešný svet, spoločnosť i človek je veľmi zdecimovaný. Všetko vidí čierne a akoby mu úplne unikalo akýkoľvek zmysel života. Svoju pozornosť venuje hmotnému zabezpečeniu a úspechu, ktoré tvoria jeho vlastnú hodnotu. Do popredia vystupuje čím ďalej tým viac individualizmus, ktorý sa prejavuje v medziľudských i rodinných vzťahoch. A práve v týchto otázkach je cirkev povinná ponúknuť Boží pohľad a poriadok i hodnoty, ktorými sa čierňava obklopujúca človeka zrazu rozplynie a vyjde Slnko Spravodlivosti.

7. Hoci každý cirkevný zbor je osobitý, predsa už máte určité skúsenosti z praktickej služby v cirkvi. V čom vidíte hlavné rezervy a zároveň šance nás, evanjelických kresťanov?

Veľa našich spoločenstiev v jednotlivých cirkevných zborech je uzavretých a nových členov prijímajú len veľmi ťažko. To sa týka všetkých vekových i záujmových skupín. Teda rezervy vidím v schopnosti osloviť nielen veriaceho, ale aj neveriaceho človeka a pozvať ho do nášho spoločenstva i k Pánovi Ježišovi. Niekedy to vyzerá tak, ako by sme sa za svoje spoločenstvo hanbili. Keď aj niekto sám od seba príde, cítime sa ohrození. Namiesto radostného privítania si

ho neisto obzeráme, pohoršujeme sa nad tým, že nevie kedy má cez bohoslužby vstať a kedy sedieť, prípadne že nemá spevník.

8. Ako môže cirkev osloviť dnešného človeka? – Čo pre to môžeme urobiť?

Táto a predošlá otázka, podľa mňa, veľmi úzko súvisia. Našou úlohou je ponúknuť dnešnému človeku priateľstvo, spoločenstvo, bratsko-sesterskú lásku v mene Kristovom a akceptovať ho takého, aký je. V dnešnom svete stroskotaných a neistých vzťahov mu ponúknuť oázu istoty a pochopenia. Čo môžeme urobiť? Nuž v prvom rade začať od seba a našich spoločenstiev. Je dôležité, aby sme sa v nich všetci cítili milovaní. Podľa slov Pána Ježiša: „Podľa toho poznajú všetci, že ste moji učeníci, keď sa budete vzájomne milovať“ (Ján 13, 35). Dôležité je tiež vykoreniť naše ľudské neduhy ako ohováranie, odsudzovanie, posmievanie, vzájomné pohoršovanie sa, povyšovanie sa alebo riešenie konfliktov poza chrbát.

9. Ktoré je Vaše obľúbené jedlo?

Rodičia sa ma snažili naučiť všetko zjesť a všetko si obľúbiť. Takže by to bol dlhý zoznam. Ale keďže žiadna snaha nemôže vyjsť stopercentne, aj ja mám jedlá, ktoré nemám veľmi rád. Vo výnimočných spoločenských prípadoch ich však zjem. Nepijem mlieko, nerád jem zajaca, nerád lovím rozšľahané vajíčko v polievke a nerád si umývam zuby po maku. Na ostatných jedlách si rád pochutím.

10. Máte osobnosť, ktorá je pre Vás vzorom?

Myslím, že nemám jednu konkrétnu osobnosť, ktorú by som chcel kopírovať alebo prevýšiť. Je veľa osobností, z ktorých si beriem príklad a

múdrost do života. Som toho názoru, že každý človek mi môže byť minimálne v jednej veci vzorom či príkladom v pozitívnom alebo negatívnom zmysle slova.

11. Kam (okrem Revúcej) by ste sa radi pozreli?

Všade, kde sú dobrí ľudia, bratia a sestry. Ale úprimne povedané, do Revúcej a do Bratislavy by som sa chcel pozeráť čo najčastejšie, vzhľadom na skutočnosť, že tam žijú ľudia môjmu srdcu najbližší.

12. Čo je mottom – krédom Vašej duchovnej služby?

Nezávislosť...

I. Aby sa mi nikdy nestalo, že budem presvedčený, že spoločenstvo alebo cirkevný zbor je na mne závislý a keď odídem, tak sa určite rozpadne. Nechcem byť kohútom, ktorý je presvedčený, že slnko vychádza len preto, že on zakikírikal.

II. Cieľom mojej zborovej i pastorálnej práce je zbor i človek nezávislý na mne ako farárovi (teraz kaplánovi), ale jeho závislosť na Bohu. Teda určitá samostatnosť každého spoločenstva, kde nestojí a nepadá všetko na tom, či farár prišiel alebo nie. Takýto zbor zároveň vytvára dobré podmienky pre nové aktivity, ktorým sa farár môže venovať a rozbehnúť ich. V pastorálnej práci chcem ľudí sprevádzať v ťažkých chvíľach. Cieľom môjho snaženia nie je ich závislosť na mne, ale na Pánovi, ich osamostatnenie a riadne začlenenie sa do niektorého zborového spoločenstva.

Bratovi kaplánovi prajeme, aby sa mu náš ružomerský cirkevný zbor stal nie len pracoviskom, ale aj novým domovom, kde nájde duchovnú rodinu (L 18,29-30).

Otázky kládol M.Š.

Jeden vážený pán profesor sa stal vážnym aj preto, že vedel názorne vysvetliť, o čo pri danej téme ide. Neroobil to tým, že o téme dlho prednášal, ale tak, že spravidla porovnával tézy a antitézy. Keď napr. hovoril o láske, spomenul najprv falošné predstavy o nej. Jednou z častých predstáv o láske je, že *ak sa 2-ja majú radi, je to dostatočný predpoklad, že im láska vydrží po celý život*. Pán profesor túto predstavu považoval za falošnú a oponoval jej. Hovoril: **Lásku treba živiť: slovami uznania, zdieľaním sa, odpúšťaním si, modlitbou o Božiu pomoc. Kto tvrdí, že to, ak sa 2-ja majú radi, je dostatočným predpokladom, že im láska vydrží po celý život, zabúda, že ľudia, ktorých manželstvo stroskotalo, sa na počiatku tiež mali radi. No lásku neživili, jej „zásoby“ nevydržali.**

Pomocou metódy pána profesora sa naučme čosi o krste. Spomením 5 falošných predstáv (Fp) o krste a budem im hneď aj oponovať (Op).

(Fp 1): *Krst je jednou z formalít, ktorú treba vybaviť v čase blízkom po narodení dieťaťa.*

(Op 1): **Považovať krst za formalitu je blasfémia – urážanie Pána Boha, vysmievanie sa Jeho sľubom – znevažovanie Božej lásky.**

(Fp 2): *Krst je rituál, až po vykonaní ktorého sa môže mama objaviť s dieťaťom na verejnosti.*

(Op 2): **Za takouto predstavou je pohanské zmýšľanie, ktoré vidí**

v krste akési magické očkovanie - pôsobiace, aby sa nám v živote nič zlého nestalo. Aj pokrstených však stretávajú neprijemnosti a nevyhýbajú sa im problémy. Krst je však uistením, že ani v najťažších situáciách nie sme sami, že svoje starosti nemusíme riešiť sami, ale s pomocou Pána Boha – Ježiša Krista, ktorý sa k nám v krste priznal, sľúbil nám svoju lásku a to, že bude s nami až do konca sveta.

(Fp 3): *Krst je len jeden z podnetov pre usporiadanie rodinnej oslavy. Nie je ničím záväzným.*

(Op 3): **Rodinná oslava je iste milá záležitosť, ale keby mal byť zmysel krstu iba v tom, že si príjemne posedíme s príbuznými, išlo by o „hlboké nedorozumenie“. Krst má dôsledky. Nie je nezáväzný. Tak, ako majú rodičia umožniť dieťaťu kontakt s ľuďmi, ktorých si vážia – so starými rodičmi a príbuznými bábätka, tak sa pri krste rodičia a krstní rodičia zaväzujú, že umožnia dieťaťu kontakt s Pánom Ježišom Kristom, s Jeho cirkvou, že budú učiť svoju ratolesť milovať a ctíť si Pána Boha – i ľudí, ktorých Boh stvoril. Krst teda je aj záväzkom.**

(Fp 4): *Krst je pekný zvyk, ktorý ozdobi – dekoruje príchod nového človeka na svet.*

(Op 4): **Krst nemá do činenia s dekoráciou, ale s Ježišom Kristom, so spásou, ktorú nám Ježiš získal svojou obeťou. Krst nie je**

dekoráciou – bižutériou, ktorú môžeme nosiť, alebo sa bez nej celkom dobre zaobídeme. Je – má byť denným odevom (por. G 3,27; Ef 4,1; F 1,27; R 13,13-14). Kto je pokrstený, má byť s Kristom tak úzko spojený, ako so šatami, ktoré nosí na svojom tele. Bez Krista, bez spásy podstupujeme také riziko, ako keby sme v tuhom mraze chodili bez patríčného oblečenia, alebo v chemicky zamorenom prostredí bez ochranného odevu.

(Fp 5): Krst je iba vecou pokrsteného človeka, prípadne jeho najbližšej rodiny.

(Op 5): Krst nie je len individuálne stretnutie s Pánom, ale aj prijatím do cirkvi. Nie v zmysle zápisu do spolku „pre náboženské záležitosti“, ale v zmysle včlenenia do spoločenstva, ktoré chce žiť a slúžiť, ako nás to učil Ježiš. Krst nechápme izolovane – len ako vec jednotlivca či jeho najbližších. Povedzme, ako ruka je rukou iba v súvisi s celým telom, aj krst nás uvádza do celku – do spoločenstva, ktorým je cirkev – Kristovo telo (1K 12,27a). Byť pokrsteným a nežiť v cirkvi je tak málo zmysluplné, ako ruka odseknutá od tela, ktorá leží kdesi na zemi.

Pán Ježiš hovorí: *“Mnoho je povolaných, ale málo vyvolených”* (Ev. Matúša 22,14). Ježiš to povedal v sú-

vise s pozvaním na svadbu, ktorú usporiadal kráľ. U mnohých pozvanie nenašlo odozvu. Výrokom: *“Mnoho je povolaných, ale málo vyvolených”* Pán Ježiš smutne konštatuje, že **mnoho je pozvaných, ale tých, ktorí vojdú (na svadobnú hostinu), je málo.** Ježišove slová môžeme parafrázovať: **Mnoho je pokrstených, ale nie veľa je tých, ktorí svoj krst žijú, ktorí sú s Kristom spojení.** Chyba nie je v tom – ako niektorí namietajú, že krstené sú malé deti. Chyba je v tom, čo sa deje - či nedeje po krste. **„Boh nás spasil kúpeľom znovuzrodenia“** (List Titovi 3,5). **Povedané inak: krstom v nás Pán Boh zažal nový život.** Ide o to, aby sme my, rodičia/krstní rodičia tento nový duchovný život našich detí chránili – napomáhali jeho rozvoj. Ako? – Tak ako pri telesne živom človeku chránime a napomáhame jeho život tým, že mu dávame jesť, piť, učíme ho hovoriť, neskôr čítať... . Aj **duchovne živý človek potrebuje jesť, piť (myslíme na Božie slovo, na**

dary Večere Pánovej), potrebuje rozprávať sa (myslíme na modlitbu i na spoločenstvo cirkvi), potrebuje čítať – duchovne sa vzdelávať. Ináč sa jeho viera nemôže rozvíjať a je ohrozená. Mŕtvy človek nepotrebuje ani jesť, ani piť, ani sa rozprávať, ani čítať. Kto vraví, že nepotrebuje služby Božie, Večeru Pánovu, modlitbu, spoločenstvo cirkvi – u toho

sa prejavujú znaky duchovného odumierania. Jeho viera odumiera.

Viera pochádza z počutia – je z počúvania Kristovho slova (R 10,17). Nie je niečím, čo si sami vymýšľame. Veríme preto, lebo sme počuli o tom, čo Ježiš Kristus pre nás vykonal: Obeťoval sa za nás. Svojou smrťou, ktorú prijal ako trest za naše previnenia, nás spasil a to nás vedie k vďake, posúva k inému zmýšľaniu. Zvest o Božej láske a spáse – keď ju vierou prijímame, z nás robí nových ľudí.

Už spomínaný pán profesor zdôrazňoval, že lásku treba živiť. Podobne, **ako treba živiť lásku, je potrebné Božím slovom, Večerou Pánovou, modlitbami – i spoločenstvom v cirkvi a účasťou na jej službe**

- živiť i vieru. Našu i našich detí, krstných detí, vnúchat.

Krst je prvý a veľmi dobrý krok, na ceste viery. Keď sme boli pokrstení, boli „sme pokrstení Bohu do pamäti“ (Kurt Marti). Sme si vedieť, že to, že sme **v Božej pamäti, v Božej láske – platí – po celý náš život.** Ide o to, aby sme z tohto daru, že nás Pán Boh prijal – povolal za Božie deti, čerpali, aby sme sa k Božej láske denne vďačne vracali, aby o nás platilo: **Som pokrstený a žijem v spoločenstve viery s Pánom Ježišom Kristom.**

S použitím myšlienok Bo Giertza a zostavovateľov Holandského katechizmu:

Martin Šefranko

SME ZASE OBOHATENÍ

Autobus CK FIFO, po výjazde z Kežmarku, zastavil v piatok, 26. mája 2006, o 14.30 hod. na ružomerskej stanici SAD a odtiaľ cez Trenčín, Bratislavu a Rakúsko smeroval so 43 cestujúcimi do Nemecka. Vydali sme sa na 5-dňovú cestu za poznaním života, práce, strastí a utrpenia Majstra Jána Husa a Dr. Martina Luthera. Cestu sme začali prosbou o Božiu ochranu a požehnanie (brat farár Šefranko) a piesňou (ES č. 273). Bolo povzbudzujúce, že každý začínajúci i končiaci sa deň bol sprevádzaný biblickým zamyslením a modlitbou, pričom, sme všetci mali k dispozícii vytlačený „cestovný“ spevník. No nie je to nič prekvapujúce, veď ďakovať a volať – prosiť nášho Pána, by sme mali každý deň. O to sa snažili prítomní kňazi (5), ktorým ležal na srdci aj náš duchovný pokrm.

Rakúskom nás sprevádzal dážď. Ráno sme dosiahli náš prvý cieľ – Kostnicu (Konstanz). Zamyslením poslúžil brat farár Porubán (Kežmarok) a zaspievali sme pieseň (ES č. 229). Vybrali sme sa na prehliadku námestia sv. Marka. Navštívili sme kostol M. Luthera; každú sobotu sa v ňom konajú koncerty. 20 rokov po reformácii bolo toto mesto celé evanjelické. Sídli v ňom univerzita. Toho času je v meste 5 ev. kostolov. Návštevnosť na sl. Božích sa pohybuje medzi 80-200 účastníkmi. V Kostnici sme navštívili i múzeum M. J. Husa, ktoré je majetkom ČR. Nachádza sa v dome, kde určitý čas žil a tvoril J. Hus, ktorý bol práve v Kostnici súdený a napokon upálený pre svoje učenie a presvedčenie. Večernú pobožnosť vykonala sestra farárka Kráľovská (Súľov).

Dom J. Husa v Kostnici

Zo soboty na nedeľu sme nocovali v Augsburgu. Tu sme sa v nedeľu zúčastnili služieb Božích v rím. kat. kostole sv. Ulricha. Toho času majú možnosť používať ho aj evanjelici, pretože ich kostol je v rekonštrukcii. Kázeň nemeckého brata farára nám prekladal náš brat M. Lipták. Bola venovaná príchodu Ducha Svätého. Vyskúšali sme aj akustiku tejto obrovskej katedrály – spevom 1. verša piesne Smieť žiť pre Krista. V Augsburgu sme si prezreli Zlatú sálu radnice, ktorú krášlia pozlátené ozdoby. Množstvo zlata na strope i stenách svedčí o bohatstve tohto mesta i jeho obyvateľov. Pristavili sme sa aj na mieste, kde bolo prijaté Augsburské vierovyznanie,

***Pred rodným domom J. Husa
Husinec***

ktoré má v názve aj naša cirkev. Počasie nás prekvapovalo: sprevádzal nás dážď – potom slnko – potom opäť dážď. Nedeľné popoludnie sme venovali prehliadke mesta Passau. Leží na sútoku 3 riek: vápencovo bieleho Illu, ktorý sa - i s riekou Inn - vlieva do Dunaja. Vody riek neraz narobia obyvateľom tohto mesta veľké škody a problémy, keď sa zdvihnú zo svojich korýt. Navštívili sme dom sv. Štefana. Krása jeho malieb, fresiek a celého interiéru sa nedá opísať. Človeka na takýchto miestach pochyť bázeň, ale aj úcta voči ľuďom - obdiv k práci tých, čo toto dokázali postaviť bez techniky, akú máme dnes. Náš zájazd smeroval ďalej do ČR – do mestečka Velešín, kde sme mali pripravenú večeru i nocľah. Ráno sme si vypočuli úvahu na tému: Čoho všetkého by sme sa mali zriecť? Cestovali sme do Českého Krumlova, prezreli si zámok, krásnu zámockú záhradu i v nej nachádzajúce sa divadlo s otáčavým hľadiskom; tiež námestie. Veľkým zážitkom bola návšteva Husinca - rodného domu Jána Husa. Pozreli sme si historickú expozíciu a vypočuli zaujímavý výklad, a to napriek tomu, že v pon-

***Pred pamätníkom J. Husa
Praha***

delok bol v múzeu voľný deň. Ďalej sme navštívili Tábor – husitské mesto, v ktorom za pozornosť stojí námestie so sochou Jána Žižku a historická časť mesta. Po Táboře a Kozom hrádku, útočisku M. J. Husa po jeho odchode z Prahy, nás sprevádzal brat Miloslav Hroboň, dozorca slovenského ev. a v. zboru v Prahe. Večer a nocľah sme mali v Prahe – Holešoviciach. Utorok bol venovaný prehliadke Prahy (Václavské nám., Prašná brána, Staromestské nám. – bolo tam popravených 27 evanjelikov, Betlehemska kaplnka, kde

M. J. Hus – ktorý bol profesorom na Univerzite Karlovej – kázaval, Karlov most). Po milom stretnutí s členmi slovenského ev. a v. cirkevného zboru v Prahe – V Jirchářích, sme mali individuálny program. V utorok večer sa náš autobus vydal na cestu domov. Ďakujeme Pánu Bohu za ochranu počas cesty a za šťastný návrat domov. Vďaka patrí i CK FIFO – jej vedúcemu M. Pilařovi – za sprievodcovskú prácu a tiež všetkým, ktorí pripravovali duchovný pokrm počas tohto obohacujúceho zájazdu.

Zuzana Sedliaková

Rokovania nášho zborového presbyterstva a konventu

2.4. – novozvolené presbyterstvo sa zišlo na svojom prvom rokovaní. Presbyterstvo rozhodlo o zabezpečení služieb pri prijímaní CP na r. 2006 v Ružomberku i ďalších služieb (spočítavanie ofier, účastníkov sl. Božích). Zaoberalo sa tiež postupom prác pri oprave plotu okolo kostola a diskutovalo o situácii v senioráte i cirkvi.

18.6. – na konvente sme volili Katarínu Hudákovú, ev. farárku v L. Ondreji za seniorku LOS, Igora Mišinu (doterajší biskup VD) za biskupa VD a Jána Brozmana (dozorca Košického seniorátu) za dozorcú VD. Všetci traja dostali viac ako dve tretiny hlasov členov konventu.

16.7. – na konvente sme volili Miloša Klátika, ev. farára z BA - Petržalky za generálneho biskupa a Pavla Delingu (dozorcú v Devičanoch) za generálneho dozorcú ECAV. Obaja dostali viac ako dve tretiny hlasov členov konventu.

16.7. – zborový konvent odsúhlasil zmluvu o predaji pozemku (8 m²), ktorým má v budúcnosti viesť novovybudovaný cestný most. O odkúpenie pozemku požiadala náš zbor Slovenská správa ciest.

23.7. – na operatívnej porade informoval zborový farár presbyterstvo o menovaní brata kaplána do nášho zboru.

6.8. – zborové presbyterstvo rokovalo o dohode s bratom kaplánom, o nájomnej zmluve, o plánoch na opravu fary (s cieľom úspory energií), o nedobrom stave hrobov niektorých ev. dejateľov, o pripravách 80. výr. posviacky kostola a 300. výr. Ružomerskej synody.

9.8. , 16.8. a 19.8. – o plánoch na opravu fary rokoval stavebný výbor nášho presbyterstva.

20.8. – zborové presbyterstvo prerokovalo ponuky na výmenu okien na budove fary a rozhodlo o zvolaní konventu k riešeniu uvedenej veci.

27.8. – zborový konvent schválil výmenu okien na budove fary za nové okná

s drevenými rámami z europrofilov i výmenu súčasného plynového kotla za nový kondenzačný kotol. Investíciami chce zbor doceliť úsporu zvyšujúcich sa nákladov za tepelnú energiu. Konventu tiež bola tlmočená žiadosť pravoslávnej cirkvi, o umožnenie bohoslužobného stretávania sa pravoslávnych kresťanov v zborovej sieni našej fary. Konvent sa uzniesol, že o žiadosti rozhodne náš zbor na konvente na jeseň 2006. **(Pozn.: konvent je plánovaný na 24.9. po službách Božích, ktorých začiatok je o 10.00 hod.)**

ZRIADENIE NAŠEJ EVANJELICKEJ CIRKVI A. V. NA SLOVENSKU A JEJ PREDSTAVITELIA

Evanjelická cirkev a. v. na Slovensku sa delí na 2 dištrikty: Západný má sídlo vo Zvolene. Na jeho čele stoja: dištriktuálny biskup Milan Krivda a dištriktuálny dozorca Vladimír Daniš. Východný dištrikt, do ktorého patrí aj náš cirkevný zbor, má sídlo v Prešove. Na jeho čele stoja: dištriktuálny biskup Igor Mišina a dištriktuálny dozorca Ján Brozman. Dištrikty sa delia na senioráty – je ich celkovo 14. Senioráty sú rozčlenené na cirkevné zbory. Naš ružomerský cirkevný zbor patrí do Liptovsko - oravského seniorátu. Na jeho čele stoja seniororka Katarína Hudáková z Liptovského Ondreja a seniorálny dozorca Ondrej Mrlian z Hýb. Celú Ev. cirkev a. v. na Slovensku zastupujú a za jej - funkčne najvyšších predstaviteľov boli nedávno zvolení: Miloš Klátik, generálny biskup a Pavol Delinga, generálny dozorca. Volebné obdobie všetkých vyššie spomenutých predstaviteľov cirkvi je 6 rokov, s možnosťou opätovného zvolenia ešte na jedno ďalšie 6-ročné obdobie.

Západný dištrikt:

8 seniorátov

BA - Bratislavský

MY - Myjavský

PO - Považský

DN - Dunajsko-nitriansky

HO - Hontiansky

ZV - Zvolenský

NO - Novohradský

RI - Rimavský

Východný dištrikt:

6 seniorátov

TU - Turčiansky

LO - Liptovsko-oravský

TA - Tatranský

GE - Gemerský

KO - Košický

ŠZ - Šarišsko-zemplínsky

UZBEKISTAN: Pokutovali kresťanov pre šírenie ich náboženstva

TAŠKENT 10. augusta (SITA/AP) - Uzbecký súd uložil pokutu skupine kresťanov protestantského vyznania, pretože údajne obracala na svoju vieru obyvateľov krajiny. Súd v meste Jangijul uložil Andrejovi Šiškinovi zo strediska protestantskej cirkvi pokutu 400 dolárov pre snahu o rozširovanie kresťanskej literatúry medzi moslimami a organizovanie letného tábora, v ktorom približne 70 ľudí študovalo Bibliu. Informoval o tom súd vo vyhlásení na internetovej stránke vlády.

„Stredisko porušilo zákon umožňujúci uskutočňovanie náboženských rituálov iba na osobitne určených miestach,“ uviedol súd. Západom

čoraz viac izolovaná vláda uzbeckého prezidenta Islama Karimova

stupňuje stíhanie akejkoľvek formy nesúhlasu vrátane uskutočňovania náboženských obradov mimo štátom kontrolovaných inštitúcií. V posledných mesiacoch uzbecké súdy uzavreli dva protestantské kostoly pre údajné „presvedčanie na svoju vieru“ a niekoľko amerických humanitárnych organizácií dostalo pokutu alebo boli z krajiny vykázané pre „pokusy presvedčiť miestnych obyvateľov, aby prestúpili na náboženstvo protestantského charakteru“.

POMOC NAŠIM MISIONÁROM

Od sestry Hilveliisy Ukkonen, tajomníčky zahraničnej misie na Generálnom biskupskom úrade v Bratislave sme (i ďalšie ev. cirkevné zbory) dostali informácie o možnostiach podpory zahraničnej misie ECAV na Slovensku. Je možné uzatvárať tzv. Dohodu o sponzorstve zahraničnej misie. Ide o dohodu medzi Výborom zahraničnej misie (VZM) a cirkevným zborom.

Cirkevný zbor, ktorý sa rozhodne pre sponzorstvo, sám si určuje výšku ročnej alebo mesačnej finančnej podpory, ktorá bude uvedená v dohode. Po podpise zmluvy dostane potrebné informácie o ním zvolenej misijnej oblasti. Misionári mu budú minimálne štvrťročne posilať správy

o svojej práci. Dohodami získané financie budú použité len na podporu misionára /misijnej oblasti/štipendijného programu, ktorý si sám vybral cirkevný zbor.

Hlavné misijné oblasti, ktoré ECAV na Slovensku podporuje:

Misionári:

Rusko, Július a Oľga Mattovci: celkové potreby okolo 500.000,- Sk/rok (ide o náklady misionárov na bývanie, poistenie, vízum, príspevok na telefón, cestovné, a. i.) Misionári konajú prácu s mládežou.

Austrália, Velebírovci - práca medzi imigrovanými Slovákmi a Čechmi; Kresťanské rozhlasové vysielanie - náklady okolo 150.000 Sk/rok.

Spolupráca v misii afrických sesterských cirkví:

Malawi - Evanjelická Luteránska cirkev v Malawi: budovanie studní - v spolupráci s Ekumenickou radou cirkví na Slovensku; podporovanie stravovacích centier pri cirkevných zboroch pre siroty do päť rokov; zabezpečenie štipendia pre študenta teológie, ktorý by mal študovať na Slovensku.

Etiópia - Etiópska evanjelická cirkev Mekane Yesus: projekty na základe žiadostí a podľa potrieb Etiópskej cirkvi.

Cirkevný zbor - to sme my. Zborové presbyterstvo dáva na zväzanie vám, bratia a sestry, možnosť podpory ev. misionárov a povzbudzuje k ochote k takejto podpore. Tých, ktorí ste ochotní prijať záväzok o podpore prosíme, aby oznámili do konca októbra 2006 ružomerskému ev. farskému úradu čiastku, ktorou chcú prispieť mesačne/ročne na zahraničnú misiu a aby tiež konkretizovali, ktorý z vyššie uvedených misijných projektov chcú podporiť.

Na základe týchto záväzkov uzavrie náš cirkevný zbor Dohodu o sponzorstve zahraničnej misie s Výborom zahraničnej misie. Vopred ďakujeme za obetavosť a porozumenie.

„Služba lásky nielen že dopĺňa nedostatky svätých, ale rozmnožuje aj vďačnosť mnohých k Bohu. Veď keď sa dokazujete v tejto službe lásky, oslavujú Boha ... modlia sa za vás“ (2 Kor. 9,12-13,14a).

OTVOR MI DLANE, PANE

Ak je treba, až do krvi...

Ty si ich pre mňa otvoril tak

Až krv striekala dookola...

To zaväzuje, navždy

O VELKÝCH REČIACH

NAVŽDY Ťa budem ľúbiť

NIČ mi v tom nezabráni

KAŽDÝ to bude môcť vidieť

VŠADE ponesiem Tvoju zvesť

NIKTO ma nezastaví

NIKDE sa neskrýjem

VŠETKO bude o Tebe

Ja viem

Mal si menej VELKÝCH slov

Viac si umýval nohy

Tak ja idem

Obe básne sú zo zbierky mladej ev. poetky Marušky Kožlejovej: EŠTE TROCHU DAŽDA (ViViT, 2006). Zbierku si môžete požičať/objednať na našej fare.

DENNÍČEK Z LETNÉHO DORASTOVÉHO TÁBORA

9.7. 2006 - 17:10 - na železničnej stanici sa stretlo 11 väčších detí, 5 ešte väčších detí a 2,5 menších detí

- neskôr vo vlaku, našli sme si vlastné kupé, malo šírku cca 50 cm a dĺžku približne 15 m (len nechápem, prečo cestujúci potrebovali prechádzať uličkou práve vtedy, keď už sme v nej boli nasáčkovaní aj s baťožinou)
- neskôr - po prestupe na autobus sme dorazili do Gerlachova; rozdelenie izieb
- večer - spoločná večera (okrem vlastných zásob nám služba vytvorila jedálny lístok plný nezvyčajných jedál, počnúc polievkou z myších chvostov až po napr. hadie nožičky)
- v noci, teda vlastne ráno - výklad knihy Daniel (o tejto biblickej postave sme premýšľali až do konca tábora...);
- hry, rozhovory, hry, hry,...

10.7. 2006 - ráno - raňajky; vytekla voda z odtoku, takže sme mali menšiu potopu; služba (mimochodom najdlhšie slúžiaca, musím sa poťažovať, lebo som v nej slúžila aj ja a tiež nemôžem nespomenúť Ajku, Peťa, Gabku-žabku, samozrejme vedúceho Slavča a Rašťa, ktorý bol dobrovoľnou výpomocou) to musela celé utierať, zatiaľ čo ostatní hrali Twister;

- príchod 12. väčšieho dieťaťa Dávida
- neskôr - obed (kurča)
- neskôr - Jeremiáško nám oduševnene rozprával, ako jeho ocino bojoval s medveďom
- poobede - hry von, napr. futbal

a iné, zahráli sme si aj hru: nájdi poklad (Slavčo skryl niekde do trávy poklad a my sme ho mali nájsť, vtipné na tom bolo, že ani on sám si nezapamätal, kde „to“ schoval☺)

- neskôr - hry, výklad knihy Daniel 2, hry, ...

11.7. 2006 - ráno - raňajky

- neskôr - návšteva krytého kúpaliska vo Svite (vyšantili sme sa do sýtosti)
- neskôr - príchod na ubytovňu, večera, hry, opekačka, výklad knihy Daniel, hry a spánok

12.7. 2006 - ráno - posledná psychická príprava na vysokohorskú túru

- neskôr - autobus, vláčik, 2. vláčik, lanovka na Skalnaté Pleso a už spomínaná vysokohorská túra, resp. zostup spod Lomnického štítu (nedopatrením sme sa rozdělili na dve skupiny: 1.: ja, Evka, Reňa a Slavčo sme smerovali po značkách; 2.: väčšia časť nasledovala Dávida, ktorý si vybral asfaltku popod lanovky)
 - neskôr - príchod na ubytovňu a samozrejme zaslužený oddych
 - podvečer - odchod Katky, Paulínky, Majky, Rašťa a Ješka; predtým však ešte spoločné foto, syýýr☺
- večer - ostali sme sami s dvoma „dospelákmi“, takže nič nečertovské, proste sme praví pubertiaci
- noc/ráno - výklad, hry (hlavne naša obľúbená: „vrah“), niektorí (Ajka, Lucka a Peťa) sa rozhodli spať na dlážke spoločenskej miestnosti

13.7. 2006 - ráno - vstali sme cca 11:00 (Ajku, Lucku a Peťa bolí chrbát), takže

raňajky okolo 12:30; slniečko svietilo

- o 10 min. neskôr: rozhodli sme sa, že sa ideme opaľovať
- všetky baby sme si porozťahovali deky, Jožo s Dávidom si ľahli na stoly (samozrejme sme sa pekne natreli krémom), Peťo si zatiaľ všetkých pofotil
- po 10 min. – vedúci prišli s nápadom: OBLIEVAČKA a tak sme sa 2,5 hodiny oblievali vodou z potoka
- neskôr - zahrli sme si Vilomeniny (namiesto tanierov sme sťahovali fľaše, z dievčat bodovali najmä Weronika a Lucka)
- 18:00-obed
- v noci - hry, klábosenie, Daniel, večera (okolo 01:00 nám spravili párky a Janka s pomocou Vírří cappuccino, ako každý večer), narodeninová oslava... (namiesto torty

so 14 sviečkami, Lucka vymyslela párok so 14 zápalkami)

14.7.2006 - 6:00 - odchod do postielok

- 12:00 - raňajky
- neskôr - robenie poriadku a balenie ☹
- neskôr - odchod ☹☹☹ a nakoniec dlhéeeeeéééé lúuuuuúčenie

10.8.2006 - P.S.: z Gerlachova som si do života priniesla množstvo poučení (najmä z Daniela), naučila som sa porozumieť druhým, s odstupom času tiež môžem s hrdosťou napísať, že väčšina dorastákov po táboře začala pravidelne navštevovať dorast a tak sa naše kamarátska nestratili (na rozdiel od minuloročných konfirmantov), prežila som veľa táborov, ale na tento budem spomínať najradšej.

okaňa Lucinka

GERLACHOV 2006 – LETNÝ TÁBOR DORASTU

Nesmelo sme prichádzali,
kamaráti sme už boli.
Katka - dobrá hospodárka,
ešte lepšia nám kuchárka.
Janči dobrý kamarát,
poradí nám vždycky rád.
Spievať s ním, to potecha veliká,
pozdvihne to nejedného človeka.

Slávo - ten bez veľkých rečí,
jasným okom duše lieči.
A tí všetci - Božím riadom,
pomôžu nám kamarátom.
Ťažko sa nám odchádzalo,
v mysli sa aj poplakalo.
Odísť sme však museli,
doma nás už čakali.

Lucka D.

Aj smiech je Boží dar

Misionár - beloch, bol hosťom v černošskom zhromaždení. Keď vstupoval na kazaťňu, privítali ho černosí hundraním a podupávaním. Predsedajúci černošský kazateľ utišil prejavy nevôle slovami: „Pokoj, priatelia! Tento brat, ktorý k vám dnes prehovorí, má síce bielu pleť, ale jeho srdce je rovnako čierne ako to vaše!“

„Na čo je vôbec kresťanstvo?“, rozhorlil sa jeden muž. „Už existuje temer dvetisíc rokov, ale svet sa nezlepšil.“

„Iste, tisíce rokov existuje aj voda na zemi, a pozrite sa na svoj krk!“

Diakon mal raz kázať trestancom vo väzení. Keď pred sebou videl dav odsúdených, začal ako obvykle:

„Som rád, že vás tu vidím v takom hojnom počte!“

(Prevzaté z knihy: Bůh má veselé lidi rád; redakčne upravené)

Z KLENOTNICE MÚDROSTI

- ✓ Tri veci potrebuje človek, ktorý sa chce naučiť veriť:
Musím spoznať, čo mi chýba. Na to potrebujem Božie prikázania.
Musím vedieť, kde nájdem pomoc. Na to potrebujem zvesť o Kristovi.
Napokon musím vedieť, ako sa ku mne dostane pomoc od Krista.
Na to potrebujem modlitbu a sväté sviatosti. *(Martin Luther)*
- ✓ V podstatnom jednota, v ostatnom sloboda a vo všetkom láska. *(Augustín)*
- ✓ Bože, odvrátiť sa od Teba znamená padnúť.
Primknúť sa k Tebe znamená povstať.
Zostať v Tebe znamená mať pevnú oporu.
Bože, opustiť Ťa znamená zomrieť.
Navrátiť sa k Tebe znamená nanovo sa prebrať k životu.
Byť v Tebe znamená žiť. *(Augustín)*

NEVZDAŤ SA, AJ KEĎ OKOLNOSTI NIE SÚ PRIAZNIVÉ

Slnko, more, pláž, prechádzka po slnkom rozpálenom piesku. - Predstava ideálnej dovolenky. Tú svoju tohoročnú som neprežila pri mori, ale v rekreačnom stredisku Huty - Borové, spolu so 44 deťmi z nášho i žilinského cirkevného zboru a zboru v Partizánskej Ľupči. Hoci organizovanie tábora - práca pred jeho konaním, ale i počas neho - ma vždy stojí dosť síl, predsa účasť na táboře je požitkovaním. Okrem množstva hier a súťaží mohli deti počas dňa počúvať biblický príbeh o Nehemiášovi, naučiť sa veľa z jeho života, spievať radostné piesne. Cez deň pracovali v tvorivých dielňach, kde kreatívne zhotovovali tričká alebo pohľadnice, maľovali farbami na sklo, či vyrobili si pekný náramok alebo privesok. Počas tábora sme absolvovali plavbu po Liptovskej Mare, kúpali sa... A reakcia detí? Nie-

ktorých z nich som sa stihla opýtať, čo sa im na táboře najviac páčilo. Tu sú ich odpovede:

Evka V.: súťaže, biblické príbehy,...

Janka V.: spoločnosť, zábava,...

Evička M.: hry, súťaže,...

Ludka Š.: maľovanie na sklo, táborový obchod,...

Matko Š.: keď sme si mohli v obchode kupovať za Marky /celotáborové platidlo/.

A čo sa najviac páčilo mne? - Naučila som sa veľa vecí zo života Nehemiáša, najmä to, že sa spoliehal nie na seba, ale na Boha. Bol mužom modlitby, ktorý sa nevzdal, aj keď okolnosti neboli priaznivé.

Niektoré deti našli odvahu a pred svojimi kamarátmi vyjadrili, čo pre nich znamená viera v Pána Ježiša, ako Ho osobne spoznali. Medzi týmito deťmi bola aj Janka Voreková.

Prinášam, s jej súhlasom, jej svedectvo o osobnej viere.

Mne v mojej viere pomáha Pán Ježiš. Som rada, že môžem chodiť do spoločnosti veriacich ľudí (na tábory, na dorast alebo na iné stretnutia kresťanov). Vždy, keď som s nimi, cítim sa uvoľnená, nemám strach rozprávať o veciach, ktoré sa týkajú Boha. Keď sa sama rozprávam s Bohom, zabúdam na všetky starosti, že možno nie som až tak dobre naučená na dejepis, mám nízky kredit... ale zahrnie ma dokonalý pokoj, lebo viem, že mi Boh pomáha. Keď som počúvala o Pánu Bohu, zahŕňal ma nedobry pocit, že niečo v mojom živote nie je

v poriadku. Najprv som si hovorila, že keď budem staršia, tak sa tým budem zaoberať. No počas jedného ranného stíšenia na tábore, ktoré viedla moja vedúca, som mohla uveriť, že Pán Ježiš skutočne zomrel za moje hriechy, za mňa osobne. Teraz sa snažím opätovať Mu Jeho lásku, ktorou ma tak nekonečne miluje. Som rada, že Ho môžem osobne poznávať, milovať, lebo vidím v mnohých veciach Jeho dielo.

Je Ti ľúto, že si sa nezúčastnil tábora? Nevadí, ak Pán dá, budúce leto sa môžeme stretnúť. Už teraz sa teším a srdečne Ťa pozývam.

Zuzana Jarabová

DO VAŠEJ POZORNOSTI NIEKTORÉ WWW STRÁNKY

www.evanjelik.sk - stránka o živote evanjelikov na Slovensku

www.ecavlos.szm.sk - stránka Liptovsko – oravského seniorátu

<http://ecavpl.szm.sk> - stránka Cirkevného zboru ECAV Partizánska Ľupča

www.juras.sk - stránka s hodnotnými umeleckými podujatiami

2%

S vďakou oznamujeme, že k 31.7. 2006 dostalo Občianske združenie Vladimíra Pavla Čobrdu 62.557,- Sk. Tieto boli na účet združenia pripísané poukázaním 2% z vašich zaplatených daní pre Občianske združenie Vladimíra Pavla Čobrdu. Finančné poslužia na úhradu časti výdavkov (napr. za dopravu) podujatí pre deti i dorastencov, informácie o viacerých

Tábor v Gerlachove - Oblievačka

z nich nájdete v tomto čísle občasnika: stretnutie detí Lipt.- oravského seniorátu v Ľubeli, letný tábor detí v Hutách, tábor dorastu v Gerlachove, zájazd na 10. dištriktuálny deň do Prešova, zborový zájazd 30. septembra: Martin → Dudince → Krupina → Sliač (pri Zvolene); sčasti na pripravovanú publikáciu o ružomberskom cirkevnom zbore. Hoci mená darcov nepoznáme, touto formou **úprimne ďakujeme všetkým darcom - fyzickým i právnickým osobám za podporu, ktorú nám preukázali poukázaním 2% zo zaplatených daní pre Občianske združenie Vladimíra Pavla Čobrdu.** Veríme, že svoju priazeň združeniu zachovajú i naďalej.

Martin Šefranko
predseda výboru obč. združenia

Zuzana Jarabová
hospodár výboru obč. združenia

Od uzávierky DEDIČSTVA č. 1-2006 až doposiaľ boli v našom cirkevnom zbore

- pokrstení:

Nicol Petrčková, Terézia Čupková, Jasmína Nováková, Stanislav Surovček *z Ružomberka*; Matúš Gromnica *z Ružomberka*; Lenka Fábryová, Lea Chynoranská (*pokrstená v L. Mikuláši*) *z Likavky*; Paulína Lukáčová *z Liskovej*;

- konfirmovaní:

JUDr. Elena Kmeťová, Peter Bogyi, Dávid Had, Michal Novák, Marek Resutík, Lucia Durdíková, Paulína Kelčíková, Adriana Soareová, Eva Voreková, Jana Voreková - *z Ružomberka*; Jozef Murina, Erika Olejníková *z Liskovej*; Renáta Petriláková (*konfirmovaná so súhlasom Ev. F.Ú. v P. Lupči*);

- sobášení:

Juraj Kubovčík (r.k.) *z L. Revúc* & Lenka Hajasová (ev.) *z Ružomberka*; Igor Ciglan & Martina Štefancová - obaja ev. *z Ružomberka*; Richard Ma-

kovický (r.k.) z *Liskovej* & JUDr. Elena Kmeťová (ev.) z *Ružomberka*; Ján Lúčan (r.k.) z *L. Michala* & Ľubica Mazúchová (ev.) z *Hrochote (sobášení so súhlasom Ev. F.Ú. v Hrochoti)*; Ing. Ján Mikuláš (ev.) z *Martina* & Zuzana Lauková (r.k.) z *Ružomberka (sobášil zborový farár z Martina)*; Ing. Peter Bakura (ev.) & Ing. Nadežda Bakurová, rod. Kurillová (r.k.) obaja z *Ružomberka*; Ján Lukáč (ev.) z *Liskovej* & Martina Stupková (ev.) z *L. Ondreja*; Ing. Branislav Ružek (ev.) z *Bratislavy* & Mgr. Jana Slimáková (ev.) z *Liskovej*; Ing. Wilhelm Eminger (r.k.) z *Niedersulz /Rakúsko/* & Miriam Eminger, rod. Zelinová (ev.) z *Niedersulz /Rakúsko/ - pôvodom z Ružomberka*; Dávid Abbasov (bez vyznania) & Gabriela Kenderová (ev.) obaja z *Ružomberka*;

- pochovaní:

Anna Djukičová 68 r., Oľga Stankovianska 76 r., Oľga Blišťanová 67 r., Želmíra Chrapová 85 r., Viola Sidorová 66 r., Mária Novacká 82 r., Ondrej Struhár 90 r. z *Ružomberka*, Jozef Páleš 78 r. z *Ružomberka*, Emília Kramárová 82 r. z *Ružomberka (pochovaná v P. Lupči)*; Michal Strapec 77 r. (DDô), Ema Krajčová 95 r. (DDô), Anna Zajacová 84 r. z *Likavky (všetci pochovaní v Ružomberku)*, Štefan Kadlečík 76 r. z *Likavky (DDô)*; Želmíra Dvorská 72 r. z *Lipt. Sliachov*; Vladimír Lukáč 96 r., Emília Pocisková 80 r. z *Liskovej*.

Srdečne blahoželáme jubilantom

október 2006: 87 r.: Júlia Struhárová; 86 r.: Jolana Krajčová; 84 r.: Anna Buková, Anna Lišková, Mária Kmeťková; 82 r.: Margita Siakeľová; 81 r.: Mária Beťková; 65 r.: Valéria Jakubíková, Magdaléna Molčanová, Rudolf Muriň, Fridrich Turza; 60 r.: Anna Ďurišiková, Ján Mach; 55 r.: Vladimír Rezník; 50 r.: Jozef Olejník, Svetluša Potocká

november 2006:

90 r.: Alžbeta Janovská; 87 r.: Ema Lukáčová; 83 r.: Elena Pribilová; 75 r.: Miroslav Kasanický; 65 r.: Juraj Plachý; 60 r.: Viera Plávková, Viera Pšenová; 50 r.: Jaromila Nociarová

december 2006: 89 r.: Anna Vilčeková; 86 r.: Anna Michalíková; 84 r.: Štefánia Kubáňová; 83 r.: Božena Kunová, Margita Ľubelanová, Samuel Palic; 82 r.: Ing. Jelka Ďurišková; 80 r.: Branislav Madaj; 75 r.: Štefan Kalafús, Vladimír Kankrini, Etela Macková; 70 r.: Milan Macko, Žofia Salvová; 65 r.: Anna Škorupová; 60 r.: Viera Ciglanová, Ing. Dušan Chrapo, Júlia Kostolná, Ivan Velty; 55 r.: Magda Bukovenová, Elena Lacová, Tatiana Rezníková; 50 r.: Vladimír Grieš, Eva Griešová, Ľubica Jančiová, Viera Říhová

VIEM, KOMU SOM UVERIL

Pred stáročiami apoštol Pavel vyznal: „Viem, komu som uveril“ (2Tim 1,12). Myslel tým Pána Ježiša Krista. I dnes sa hlási nemalý počet ľudí k viere v Krista, no mnohí si pod ňou predstavujú všeličo. Viera má byť zaiste naša – v tom zmysle, že sa nás osobne – bytostne dotýka, máme na nej osobnú účasť; nemá byť však naša, čo sa týka jej obsahu – my tento obsah netvoríme. Teda nie: verím podľa seba; ale: verím podľa Biblie - Písma Svätého. Tomu učíme na hodinách náboženstva i konfirmačnej prípravy naše deti, mládež i dospelých. Napriek tomu, že od novembra 1989 uplynulo už temer 17 rokov, dosiaľ je i v našom zbore veľa ľudí, ktorí neprešli žiadnym systematickým vyučovaním v otázkach kresťanskej viery. Najmä, no nielen im, prinášame preto na pokračovanie základné otázky z konfirmačnej látky. Ide o veci, ktoré by mali evanjelikovi/evanjeličke pomôcť veriť a rozumieť, pomôcť s Pavlom radosťne vyznávať: „Viem, komu som uveril“.

OTÁZKY Z KONFIRMAČNEJ LÁTKY (pokračovanie)

VIII.) SVIATOSTI

157. Aké prostriedky milosti v cirkvi pôsobia?
158. Čo sú to sviatosti?
159. Ktoré sviatosti ustanovil Pán Ježiš Kristus?
160. O koľkých sviatostiach učí rímsko-katolícka cirkev?
161. V čom zotrúvali prví kresťania?
162. Ako sa správne pozeráť na krst?
163. Aké je zaslúbenie krstu?
164. Aký je význam krstu?
165. Môže sa krst opakovať?
166. Prečo krstíme už nemluvniatka?
167. Čo to znamená, keď rodičia a krstní rodičia pri krste sľubujú, že budú svoje dieťa vychovávať v kresťanskej viere?
168. K čomu možno pripodobniť situáciu, keď rodičia dajú pokrstiť svoje dieťa, ale ďalej ho vo viere nevedú?
169. Budú všetci pokrstení spasení?
170. Čo znamená spoločenstvo pri stole pre človeka z Orientu?
171. Prečo Pán Ježiš stoloval spolu so zlými ľuďmi, keď nemá rád hriech?
172. Čo je veľkonočná večera?
173. Čo znamená slovo pascha?
174. Kto prechádza pomimo?
175. Kedy a kde ustanovil Pán Ježiš sviatosť Večere Pánovej?
176. Ako znejú slová ustanovenia Večere Pánovej?
177. Ako často mám pristupovať k Večeri Pánovej?
178. Čo spravidla predchádza prijímaniu Večere Pánovej?

IX.) SPOVEDĽ; MODLITBA

179. Aký je rozdiel v svedení u evanjelikov a u katolíkov?

180. Čo je to modlitba?
181. Ku komu sa modlia evanjelickí kresťania?
182. Prečo sa nemodlíme k Panne Márii a k svätým, ani ich nežiadame o príhovory za nás?
183. Aký má byť teda náš vzťah k Panne Márii a k svätým?
184. Je Panna Mária bez hriechu, ako to tvrdia rímski katolíci?
185. Za koho sa môžeme modliť?
186. Čo je podmienkou vypočutia našej modlitby?
187. Čo by mala modlitba obsahovať?
188. Kedy má človek vyznávať svoje hriechy?
189. Ako sa na verejnú spoveď a prijímanie Večere Pánovej pripraviť, aby sa nestali len formálnym zvykom?
190. Musím sa modliť?
191. Kedy sa mám modliť?
192. Proti komu je úprimná modlitba veľkou zbraňou?

X.) DIABOL, HRIECH, SMŤ

193. Prečo je na svete tak veľa zlého?
194. Čo je hlavným pravidlom v Božom vzťahu k utrpeniu?
195. Čo znamená slovo diabol?
196. Aké úmysly má diabol?
197. Aké iné mená má diabol?
198. Prečo stvoril Pán Boh človeka takého, že môže hrešiť?
199. Čo je hriech?
200. Čo znamená pôvodné hebrejské slovo pre hriech?
201. Ako človek hreší?
202. Čo sa stane keď hrešíme?
203. Čo je výsledkom hriechu?
204. Aké druhy smrti rozlišuje Biblia?
205. Ako sa môžem zbaviť strachu pred smrťou?

ODPOVEDE NA OTÁZKY Z KONFIRMAČNEJ LÁTKY (pokračovanie)

VIII.) SVIATOSTI

157. *Slovo Božie a sviatosti.*
158. *Sviatosť je Boží mocný čin, ktorý má tieto znaky:*
 - I. *Ustanovil ho Pán Ježiš.*
 - II. *Má viditeľné (hmotné) znamenie, pod spôsobom ktorého nám Pán Boh dáva neviditeľnú milosť.*
 - III. *Má Ježišovo zaslúbenie - súvisiace s odpustením a večnosťou.*
159. *Večeru Pánovu a Krst Svätý. Pri Večeri Pánovej /VP/ sú viditeľnými znakmi víno a chlieb, pri Krste voda.*
160. *O 7.: Krst, Večera Pánova /Eucharistia/, birmovanie, spoveď, stav kňazský, stav manželský a posledné pomazanie.*
161. *Boli pokrstení, zotrúvali v apoštolskom učení, v spoločenstve, v lámaní chleba (VP) a na modlitbách.*

- 162.** Krst nie je iba úkon vykonaný v priebehu niekoľkých minút, ale program na celý život. Je to veľký dar, ktorý môžeme premrhať, alebo ho používať.
- 163.** „Kto verí a je pokrstený, bude spasený, ale ten kto neverí, bude odsúdený“.
- 164.** Spasenie, ktoré Ježiš získal celému svetu na Golgote, sa dostalo i mne osobne, keď som bol pokrstený v meno trojjediného Pána Boha.
- 165.** Nie. Biblia hovorí: „Jeden Pán, jedna viera, jeden krst“ – Efezským 4,5.
- 166.** Lebo nikto nie je príliš malý na to, aby nemohol byť v Božom kráľovstve. Krst je prvým krokom na ceste do neho. Aj maličkým patrí Ježišovo spasenie. Vieru za dieťa vyznávajú rodičia a krstní rodičia.
- 167.** Znamená to, že sa zaväzujú učiť svoje dieťa modliť a spolu s ním sa pravidelne modlievať, privádzať ho na detskú besiedku, do chrámového spoločenstva, na vyučovanie náboženstva a konfirmačnú prípravu, sľubujú, že ho budú učiť úcte k Pánu Bohu a láske k ľuďom.
- 168.** K rozostavanému domu, ktorého základy boli síce postavené, ale ďalej sa už na nich nebuduje a dom chátra.
- 169.** Nie, len tí z nich, ktorí zotrvali vo viere v Pána Ježiša až do konca. Tí pokrstení, ktorí odpadli od viery sa majú v úprimnom pokání vrátiť k Pánu Bohu.
- 170.** Človek, s ktorým jem, je môj priateľ.
- 171.** Ježiš je priateľom hriešnikov práve preto, lebo ich chce od hriechu zachrániť.
- 172.** Večera, ktorú Izraelci slávia na pamiatku vyvedenia z otroctva v Egypte.
- 173.** Prejsť pomimo.
- 174.** Smrť prechádza pomimo tých domov Izraelcov, ktoré boli potreté krvou baránka.
- 175.** Večer na Zelený štvrtok v dvorane na poschodí, keď jedol poslednú večeru so svojimi učeníkmi.
- 176.** Náš Pán Ježiš Kristus v tú noc, keď bol zradený vzal chlieb, dobrorečil, lámal a dával svojim učeníkom hovoriac: Vezmite a jedzte; toto je moje telo, ktoré sa za vás vydáva To čiňte na moju pamiatku! A podobne po večeri vzal kalich, dobrorečil a dal im hovoriac: Pite z neho všetci; tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás na odpustenie hriechov. To čiňte, kedykoľvek budete piť na moju pamiatku!
- 177.** Podľa svojej vnútornej potreby – viackrát do roka. Dôležité je, aby som k nej nepristupoval iba zo zvyku, ale s úprimným olutovaním svojich hriechov, v dôvere v Božie odpustenie a s rozhodnutím, hriechy už neopakovať. Inak by som Večeru Pánovu prijímal na svoje odsúdenie – 1. Korinským 11,27-29.
- 178.** Spoveď – úprimné vyznanie hriechov.

IX.) SPOVEĎ; MODLITBA

- 179.** U evanjelikov je spoveď spravidla verejná, osobná spoveď je možnosťou. U katolíkov je ušná spoveď povinnosťou aspoň raz ročne. Evanjelik však má denne vyznávať Pánu Bohu svoje hriechy. (Pozri aj otázku č. 188 a odpoveď na ňu.)
- 180.** Rozhovor človeka s Pánom Bohom. V modlitbe sa otvárame Božím možnostiam.
- 181.** Zásadne len k trojjedinému Pánu Bohu. Nie k Panne Márii a k svätým.
- 182.** Lebo je len jeden Prostredník medzi Bohom a ľuďmi: Ježiš Kristus (1.Tim.2,5).
- 183.** Vážime - ctíme si ich, ale ich neuctievame, nemodlíme sa k nim, ani ich

neprosíme o príhovorné modlitby.

- 184.** *V Biblii sa píše, že Mária hovorí o Bohu ako o svojom Spasiteľovi (Ev. Lukáša 1,47). Ak by bola bez hriechu, načo by potrebovala Spasiteľa?*
- 185.** *Za seba, aj za druhých ľudí.*
- 186.** *Zostať v Ježišovi, poslušne Mu dôverovať, neprosiť sebecky, ale podľa Božej vôle.*
- 187.** *Úprimné vyznanie hriechov, prosbu, ale tiež vďaku a oslavu Pána Boha.*
- 188.** *Vždy, keď zistím, že som Pána Boha zarmútil – voči Nemu sa prehrešil. Vyznať hriechy by sme mali denne pri našej osobnej pobožnosti, ale aj verejne v kostole – pri spovedi. Verejnej spovedi by však mala vždy predchádzať naša príprava v osobných modlitbách.*
- 189.** *Mám vopred spytovať seba samého a poctivo sa pozrieť „do zrkadla“ Božích prikázaní, ktoré odhaľujú moje hriechy. Vhodné je modliť sa aj žalmy – napr. 6., 32., 38., 51., 102., 130., 143. a tiež zmieriť sa s ľuďmi; zvlášť so svojimi domácimi: odpustiť tým, ktorí mi ublížili a poprosiť ich o odpustenie; ak je to možné, aj napraviť krivdu.*
- 190.** *Je to podobná otázka ako: Musím dýchať? Ak prestanem dýchať, zahyniem; keď sa nemodlím, hynie moja viera. - Modlitbu teda nemám chápať ako nepríjemnú povinnosť, ale ako výsadu hovoriť s Pánom celého sveta, ktorý ma miluje a stále na mňa myslí – aj vtedy, keď ja na Neho zabúdam.*
- 191.** *Je požehnaním, keď sa človek modlí pravidelne: napríklad: ráno, večer, keď ďakuje za jedlo, ktorým nás Pán Boh sýti. No modliť sa môžeme na každom mieste a kedykoľvek.*
- 192.** *Proti pokušeniam a úkladom diabla.*

X.) DIABOL, HRIECH, SMŔŤ

- 193.** *Do sveta sa vkradli traja Boží nepriatelia: diabol, hriech a smrť.*
- 194.** *Pán Boh nechce všetko čo sa deje, ale so všetkým čo sa deje /aj s tým ťažkým a bolestným/ nám chce niečo povedať.*
- 195.** *Ten čo trhá, ten čo rozdeľuje.*
- 196.** *Chce roztrhať – zničiť náš vzťah k Bohu a aj náš vzťah k ľuďom.*
- 197.** *Satan, Zlý, pokušiteľ, nepriateľ, had, otec lži.*
- 198.** *Pán Boh nás nestvoril ako stroje bez vôle. Môžeme sa slobodne rozhodovať pre dobro alebo pre hriech. Pravá láska - ani láska k Bohu, nie je možná bez slobodného rozhodnutia.*
- 199.** *Odmietnutie Božej lásky a prestúpenie Božieho zákona.*
- 200.** *Minúť cieľ.*
- 201.** *Slovami, činmi aj myšlienkami - motívmi srdca. Hrešíme, keď konáme zlo, ale tiež keď zanedbávame konať dobro – List Jakuba 4,17.*
- 202.** *Naše hriechy nás oddeľujú od Pána Boha a od našich blízkych.*
- 203.** *Smrť: „Odmena za hriech je smrť“ – Rímskym 6,23.*
- 204.** *Telesnú /keď nám telo vypovie službu a pochovávajú ho/; duchovnú /nastáva, keď v Pána Boha neveríme - pretrhneme náš kontakt s Ním/; večnú /nastáva, keď neveriaci človek zomrie a je naveky odlúčený od Božej lásky/.*
- 205.** *Drž sa pevne vierou Ježiša. Nie smrť, ale On bude mať posledné slovo.*

ČO SA UDIALO

3.-7.3. – v L. Trnovci sa uskutočnil tábor určený najmä našim konfirmandom. Zúčastnilo sa ho 16 dorastencov. Tábor pre nich pripravili: Z. Jarabová, Sl. Lukáč, J. Mojš a zb. farár.

12.3. – na sl. Božích sa konal úvod zborového dozorca a úvod členov zborového presbyterstva zvolených na obdobie 2006-2012, ako aj poďakovanie doterajším členom zborového presbyterstva. Tito dostali od cirk. zboru kvetinný dar a 2 knihy: „Modlitby pre život“ a „Životné križovatky“. Kázal konsenior LOS M. Cingel z Veličnej, ktorý bol v tom čase poverený vedením LOS. Dorastenci poslúžili zaspievaním dvoch piesní.

26.3. – sl. Božie pripravili konfirmandi so zb. farárom. Konfirmandi zaspievali 2 piesne, čítali epištolu, spoluúčinkovali pri kázni aj pri pokáznových modlitbách.

19.3. – zb. farár poslúžil na biblickej hodine v ev. kostole v Tranoviciach (ČR-Sliezsko) príhovorom k 460. výročiu úmrtia reformátora Dr. M. Luthera a poslúžil (20.3.) v Českom Těšíně duchovným Sliezskej ev. a v. cirkvi referátom na tému „Moje skúsenosti s konfirmačnou prípravou dospelých“.

25.3. – v Dúbrave sa konal seniorálny konvent. Za náš zbor sa ho zúčastnilo zborové predsedníctvo: L. Zvara a M. Šefranko ako členovia seniorálneho presbyterstva; L. Teniak – zborový kurátor a delegáti: M. Královenská, Sl. Lukáč st., Z. Sedliaková, H. Lukáčová. M. Šefranko bol zvolený za konseniora LOS ECAV.

31.3. – brat Ing. M. Košík brigádoval v areáli kostola.

31.3., 7.4. – v priestoroch fary sa začal kurz pre ľudí ochotných pracovať v našom zbore s deťmi. Kurz viedla Z. Jarabová a zúčastnili sa ho L. Hariňová, J. Lukáčová a L. Zvarová.

Marec/apríl: Dušan Čupka vykonal drobné úpravy poškodených častí vonkajšej omietky kostola a presmerovanie vývodov kúrenia v kostole.

3.4.- 8.4. – konal sa pôstny modlitebný týždeň (6 stretnutí na fare).

5.4. – zb. dozorca a zb. farár sa z poverenia presbyterstva LOS zúčastnili v Prešove rokovaní nominačného výboru pre voľbu predsedníctva Východného dištriktu (VD) ECAV.

6.4. – po pôstnom modlitebnom stretnutí boli v zb. sieni premietnuté zábery zo 4. Celoslovenského ev. festivalu.

8.4. – predveľkonočného upratovania kostola sa zúčastnilo vyše 20 bratov

a sestier.

Apríl: začala sa oprava plotu okolo kostola. Ťažisko prác vykonával D. Čupka.

9.4. – v L. Štiavnicí u Kráľovenských sa konali nešporné služby Božie so spovedňou a VP.

17.4. - na 2. sl. veľkonočnú kázal D. Brehův – ev. farár z L. Sielnice. Zb. farár kázal v L. Sielnici.

21.4. – kvôli oprave plotu okolo kostola bolo potrebné vytrhať živý plot – práce vykonali D. Čupka a Vl. Lukáč z Ružomberka.

22.4. – v Smrečanoch sa uskutočnilo Seniorálne stretnutie pre staršiu mládež (nad 16 r.). Jeho témou bol Krst. Z nášho zboru sa stretnutia zúčastnili 2 sestry a zb. farár.

24.4. – niekdajší živý plot brigádnickej do pristaveného kontajnera naložili: Ing. M. Bobuľa, D. Čupka, A. Holevová, E. Holevová, Z. Sedliaková, Val. Plávka a M. Potočník – všetci z Ružomberka.

2.5. – zb. dozorca a zb. farár sa v L. Mikulášii zúčastnili porady predsedníctiev zborov LOS k voľbám seniora LOS a predsedníctva VD ECAV.

4.5. – na večerných službách Božích v našej zborovej sieni kázal J. Stupka - kazateľ BJB z Vavrišova.

7.–20.5. – zb. farár sa z poverenia zboru biskupov ECAV zúčastnil 3. časti kurzu pastorálnej psychológie v Štutgarte. Vzhľadom na to, ho na službách Božích zastupovali: M. Vargovčák, ev. farár z L. Kokavy (7.5.), D. Baláž, študent 3. roč. EBF UK zo Žiliny (14.5.) – viedol i nešporné sl. Božie v Liskovej a sestra presbyterka V. Ludrovcová (11. a 18.5. na večerných sl. Božích).

Máj – hroby rod. Križkovcov, Makovických, učiteľa Hollého a brata farára Plavca brigádnickej očistili a upravili členovia spevokolu: E. Holevová, V. Ludrovcová, Vl. Lukáč a Z. Sedliaková – všetci z Ružomberka.

14.5. – deti poslúžili na sl. Božích prog-

ramom ku Dňu matiek.

14.5. – 18 sestier a bratov sa zúčastnilo stretnutia žien LOS, ktoré sa konalo v L. Sielnici pod témou: Život a dielo Kristíny Royovej.

22.5. – na 8. ročníku regionálnej olympiády z biblických vedomostí na Ev. ZŠ v L. Mikulášii sa zúčastnili 3 žiaci z nášho cirk. zboru. V kategórii: 3.-4. ročník ZŠ náš zbor zastupovali: V. Švárna zo ZŠ Lisková a L. Šefranková z Ružomberka, ktorá získala 2. miesto. V kategórii 5.-7. ročník obsadil I. Fábry z Ružomberka 7. miesto.

26.–31.5. – uskutočnil sa autobusový zájazd na miesta spojené s reformačným hnutím J. Husa a M. Luthera. Zúčastnilo sa ho 43 členov ECAV z 11-tich jej cirk. zborov - najmä z Kežmarku a Ružomberka (9 účastníkov). Náš zbor bol hlavným organizátorom zájazdu. Navštívili sme Kostnicu, Augsburg, Passau, Č. Krumlov, Husinec, Tábor, Kozi hrádok a Prahu.

28.5. – sl. Božie v Nedeli diakonie viedla a na nich kázala L. Mojszisová zo Smrečian, praktikantka v Cirk. zbore ECAV L. Mikuláš. Ofera pre Ev. diakoniu vyniesla 1.700,-Sk.

1.6. – konfirmovaná bola JUDr. Elena Kmeťová z Ružomberka.

2.6. – zb. farár sa z poverenia presbyterstva LOS zúčastnil vo Svite rokovania nominačného výboru pre voľbu predsedníctva VD ECAV.

3.6. – uskutočnil sa autobusový zájazd do Lubele, kde sa konalo stretnutie detí LOS. Zúčastnilo sa ho 17 detí, ktoré doprevádzali P. Kasanická a J. Šefranková. Naše deti obsadili v súťaži 2. miesto spomedzi 16. družstiev.

3.6. – konalo sa predkonfirmačné upratovanie kostola, farského areálu a zborových priestorov fary.

jún – sestra Šlamiarová z CZ ECAV Terany sa obrátila na náš zbor s prosbou o dobrovoľné darovanie krvi (pre jej operáciu v ÚVN). Tým bratom a sestre, ktorí kladne zareagovali na jej prosbu úprimne ďakujeme!

7.6. – zb. dozorca a zb. farár z poverenia presbyterstva VD ECAV predsedali kandidačnej porade pre voľbu predsedníctva VD ECAV. Porada sa konala na BÚ VD v Prešove.

10.6. – v kostole sa konala skúška konfirmandov, spojená s prisluhovaním spovede a VP najmä pre najbližších príbuzných našich konfirmandov.

11.6. – slávnostne konfirmovaní boli 5 mladí bratia a 7 mladých sestier. Spevokol poslužil piesňou: Adoremus Te; konfirmandov pozdravil za cirk. zbor brat dozorca L. Zvara, za mládež sestra Z. Jarabová; v mene zboru sa za nich pomodlil presbyter J. Mojš.

14.6. – náš zbor i Vlkošinec navštívili 3 bratia farári a 1 organista z nemeckej ev. cirkvi v Durínsku. Tito hostia boli súčasťou početnej delegácie farárov

z partnerských ev. cirkví z Durínska a Würtemberska, ktorá 12.-15.6. navštívila náš LOS.

15.6. – zborový farár M. Šefranko kázal vo Sv. Kríži a spolu s domácim farárom J. Pacigom prisluhoval VP na službách Božích pre farárov LOS a farárov z partnerských ev. cirkví z Durínska a Würtemberska.

19.6. – zb. farár sa v Bratislave zúčastnil rokovania Bohoslužobn. výboru ECAV.

20.6. – v modlitebni BJB v Ružomberku sa konala ekumenická pobožnosť. Kázal ev. zborový farár a zúčastnili sa jej i niekoľkí ďalší naši bratia a sestry.

22.6. – v kruhu spevokolu sme k 45. narodeninám srdečne zablahoželali našej sestre kantorky Oľge Brunckovej.

25.6. – v našom kostole sa uskutočnil koncert 20 členného gospelového mládežníckeho spevokolu Efata z Hanušoviec nad Topľou.

9.7. – sl. Božie viedol a na nich kázal plk. Tomáš Semko, ev. vojenský duchovný.

9.-14.7. – v Gerlachove sa uskutočnil dorastový tábor. Zúčastnilo sa ho 12 dorastencov. Tábor pre nich pripravili J. Mojš a manželia: Sl. a K. Lukáčovci, R. a M. Záhumenská.

júl – ses. Z. Jarabová brigádnicky aktualizovala počítačovú podobu zb. kartotéky.

16.-22.7. – v škole v prírode Huty sa konal tábor pre deti zorganizovaný žilinským a ružomerským ev. zborom. Z nášho zboru sa ho zúčastnilo 11 detí a vedúca Z. Jarabová.

23.7. – uskutočnil sa autobusový zájazd do Prešova na 10. dištriktuálny deň VD ECAV. Z nášho zboru sa zájazdu zúčastnilo 19 ľudí. Cestovali s nami aj cirkevníci z Lipt. Mikuláša a Závažnej Poruby.

26.7. – do nášho zboru zavítala delegácia hostí zo Škandinávie (Dánska, Fínska, Nórska a Švédsko). Išlo o bratov

a sestry, zo Slovenskej evanjelickej misie, ktorí modlitebne aj inak podporujú našu cirkev. So severskými hosťami sa v kostole uskutočnilo stretnutie, na ktorom hostia dostali informácie o našom zbore a oni poslúžili biblickým výkladom a 2 piesňami. Ďalšou časťou stretnutia bol rozhovor s hosťami. Tlmočil brat Slavomír Slávik – riaditeľ Slovenského evanjelizačného strediska pre masmédiá, ktorý škandinávskych hostí sprevádzal.

30.7. – zborový farár sa zúčastnil a liturgiou poslúžil na spomienkovej slávnosti na seniora Ľudovíta Šenšela, ktorá sa pri 50. výr. jeho úmrtia konala v ev. kostole v L. Hrádku.

7.8. – do zboru sa pristahoval brat Mgr. Miroslav Kerekrety, ktorého biskup VD menoval do služby zborového kaplána v Cirkevnom zbore ECAV Ružomberok.

12.8. – väčšina členov nášho spevokolu sa zúčastnila posedenia vo farskej záhrade spojeného s varením guláša.

12.8. – viacerí mládežníci a dorastenci sa - spolu s bratom kaplánom - zúčastnili záverečného večera mládežníckeho festivalu Camp-Fest v Tatranskej Lomnici.

13.8. – na službách Božích sme privítali zborového kaplána Mgr. Miroslava Kerekretyho. Dopoludnia poslúžil liturgiou, popoludní kázal na nešpore v Liskovej na text z Izaiáša 44,6-8.

August – do fary bol namontovaný nový domový telefón – jeho linka bola predĺžená do izby brata kaplána.

August – na budove fary boli natreté tie odkvapové žľaby, ktoré neboli ošetrené náterom v r. 2005. Zachytávače snehu boli osadené na tie časti strechy fary, na ktorých dosiaľ chýbali. Na hornom balkóne fary bol urobený nový betónový poter a položené nové dlaždice.

27.8. – na službách Božích nám zahraniťmi viacerých skladieb (mužská dychovka) i biblickým príhovorom poslúžili hostia z ev. a. v. cirkevného zboru Bystřice nad Olšou (ČR - Sliezsko), ktorí sa u nás zastavili cestou do Tatier.

3.9. – služby Božie boli spojené s požehnaním detí – školákov, študujúcej mládeže i vyučujúcich pri začiatku nového školského roku.

4.-7.9. – zborový farár sa zúčastnil Teologickej konferencie v Bratislave.

8.9. – v Ružomberku sme sa rozlúčili s Jozefom Pálešom – dlhoročným členom nášho spevokolu.

Dokonal 5. 9., 78 ročný.

Neprehliadnite

OZNAMY

ÚRADNÉ HODINY NA EV. A. V. FARSKOM ÚRADE

(A. Bernoláka 11, telefón: 044/43 22 198):

Pondelok, streda, piatok: 9.00 hod.-11.30 hod.,

• V kostole po službách Božích alebo priamo na fare si môžete kúpiť kresťanskú literatúru (za ceny viac ako ľudové - viaceré z titulov nestoja viac ako 1 mincu!). V blízkej dobe očakávame aj objednané zásielky pomôcky pre denné čítanie Biblie TESNOU BRÁNOU na rok 2007 (90,-Sk) a TRANOVSKÉHO KALENDÁRA na rok 2007. – Nemali by chýbať v žiadnej evanjelickej domácnosti. Nezabudnite si ich pýtať na našej fare.

• Svojim deťom, vnúčatám objednajte mesačník Nová DÚHA z Tranoscia (200,-Sk za 10 výtlačkov v priebehu šk. roku 2006/2007).

• Úprimne vám ďakujeme za milodary, ktoré viacerí z vás venovali pre činnosť nášho cirkevného zboru, na občasník DEDIČSTVO, na opravu plota okolo kostola (je temer ukončená). Srdečne ďakujeme i za milodary, ktoré ste darovali na pripravovanú výmenu okien na budove fary. Aj toto dielo môže byť (vy)konané len vďaka vašej pomoci! Vopred ďakujeme za vašu podporu! „Ochotného darcu miluje Boh!“ (2. List Korintským 9,7).

• Nakoľko v termíne stanovenom zborovým konventom (apríli a máji) - a ani dosiaľ - si cirkevný príspevok (CP) na r. 2005 neuhradila približne štvrtina z 1.582 členov nášho zboru, prosíme ich o splnenie si tejto - jednej zo základných povinností člena ev. cirkvi. Výška príspevku je 200 Sk na pokrsteného člena zboru. Pokiaľ sú v rodine 3, prípadne viac nezaopatrovaných detí, rodina platí CP iba za dve deti. Za skoré vyrovnanie si podľžností vám ďakujeme.

Podujatia najbližšieho obdobia

- 21.9. - večerné služby Božie v zborovej sieni našej fary-káže Igor Čonka, novozvolený kazateľ BJB v Ružomberku
- 24.9. - zborový konvent (po službách Božích, ktoré majú začiatok o 10.00 hod.)
- 30.9. - zborový zájazd do Martina, Dudiniec, Krupiny a Sliača-kúpeľov (zraz: o 7.25 hod. pred ev. farou v Ružomberku)
- 1.10. - Poďakovanie za úrody-služby Božie so spoveďou a VP: 10.00 hod.
- 7.10. - stretnutie žien Východného distriktu ECAV: Žilina
- 8.10. - Pamiatka posvätenia nášho kostola (80. výročie) - sl. Božie s vysúpením spevokolu z Třanovic (ČR): 10.00 hod. Káže novozvolená seniorka LOS ECAV Katarína Hudáková**
- 8.10. - koncert: spevokol z Třanovic (ČR): Z. Zahradníková (organ) a ďalší umelci: 14.30 hod.**
- 14.10. - koncert popredného slovenského violončelistu Jozefa Luptáka: 17.00 hod.-ev. kostol
- 31.10. - Pamiatka reformácie: - služby Božie: 18.00 hod.**
- 1.11. - Pamiatka zosnulých - služby Božie: 10.00 hod.

SRDEČNE VÁS POZÝVAME!

VYUČOVANIE EV. A. V. NÁBOŽENSTVA V ŠK. R. 2006/2007:

Škola / triedy	Deň	Hod. od - do
Pre žiakov ZŠ v RUŽOMBERKU:		
ZŠ Klačno: pre 1. stupeň ZŠ	streda	12:45-13:25
ZŠ Klačno: pre 2. stupeň ZŠ	streda	13:30-14:10
ZŠ Dončova: pre 1-3. roč.	utorok	11:40-12:25
ZŠ Dončova: pre 4. roč.	piatok	12:30-13:15
ZŠ Sládkovičova: pre 1. stupeň ZŠ	utorok	12:40-13:20
ZŠ Zarevúca: pre 1. stupeň	štvrtok	13:30-14:15
ZŠ Bystrická cesta: pre 1. stupeň ZŠ	štvrtok	12:25-13:10
Pre žiakov ZŠ v RUŽOMBERKU (sústredene):		
pre 1.-4. roč. (žiaci zo: ZŠ Černová, Školy pre nadané deti)	štvrtok	14:00-14:40
pre 5.-9. roč. ZŠ	streda	15:25-16:10
- obe hodiny sa konajú v zborovej sieni Evanjelickej fary (A. Bernoláka 11)		
V ZŠ LIPTOVSKÁ ŠTIAVNICA:		
pre 1.-4. roč. ZŠ	utorok	6:40-7:20
V ZŠ LIKAVKA:		
Pre 1. stupeň ZŠ	štvrtok	11:30-12:15
V ZŠ LISKOVÁ:		
pre 1.-4. roč. ZŠ	utorok	14:00-14:40
pre 5.-9. roč. ZŠ	utorok	14:45-15:30
PRE STREDOŠKOLÁKOV (SÚSTREDENE):		
(pre študentov ŠÚV, ZŠŠ Sc. Viatora, OA, gymnázia, SZŠ), v budove OA	streda	14:30-15:15
Združ. škola Bystrická cesta		
k dňu uzávierky nebol čas vyučovania ešte známy; prosíme, informujte sa o ňom v škole		
KONFIRMAČNÁ PRÍPRAVA - koná sa v zborovej sieni Evanj. fary (A. Bernoláka 11)		
pre 1. roč.	štvrtok	14:50-15:50
pre 2. roč.	štvrtok	15:50-16:50

Srdčne pozývame aj na konfirmačnú prípravu pre dospelých (KPD)

Konať sa bude v termíne po vzájomnom dohovore medzi prihláseným(i) a duchovným. Prihlásiť sa je potrebné na našej fare. Zámerom KPD je ponúknuť možnosť, aby sa so základmi kresťanstva oboznámili aj ľudia, ktorým v ére socializmu nebolo umožnené evanjelické náboženské vzdelávanie. V súvis so vzdelávaním sa vo viere viacerí namietajú: „Doba bola taká..., vtedy sa nedalo...“ Možnosťou KPD chceme – i v našom cirkevnom zbore – povedať: „Teraz sa dá, teraz prijmite pozvanie.“ V r. 1997 prijala ev. cirkev na Slovensku normu, podľa ktorej sa od žiadateľov o krst (vlastný či svojich detí), o cirkevný sobáš, o úrad krstného rodiča alebo svedka pri sobáši, požaduje konfirmácia – a jej predchádzajúca príprava. Požiadavka dôkladnej prípravy tu nie je preto, aby ľudí od ev. cirkvi odradila. Naopak, aby im pomohla vo viere napredovať. Kto prípravu absolvuje, mal by byť schopný rozumieť základným biblickým pravdám a vysvetliť aj ďalším, Komu a čomu verí. Cieľom spomínanej normy je pomôcť, aby ľudia, ktorí majú deti / krstné deti mohli pri ich krste zodpovedne sľužiť, že ich budú viesť vo viere. Ak sami nijaké kresťanské vzdelávanie nedostali, požadovať od nich pri krste sľub kresťanskej výchovy, by bol formalizmus. KPD poskytuje možnosť získať základné poznanie o Bohu, o ev. cirkvi, jej učení, dejinách, poslaní. Cieľom KPD nie je iba získanie/prehĺbenie vedomostí, ale najmä upevnenie dôvery, lásky k Ježišovi Kristovi, ochoty žiť podľa Božieho Slova. K účasti na KPD vás úprimne povzbudzujeme!

Prípadné informácie na telef. č.: 044/432 21 98

Od:
EVANJELICKÝ A. V.
FARSKÝ ÚRAD
A. Bernoláka 11
034 01 RUŽOMBEROK
tel.: 044/4322198
e-mail: jonki@bb.telecom.sk
<http://ecavrbk.szm.sk>

DEDIČSTVO - občasník Cirkevného zboru Ev. cirkvi a. v. v Ružomberku, určený pre jeho vnútornú potrebu. **Ročník X., číslo 2/2006. Náklad:** 805 výtlačkov. **Toto číslo pripravili:** Karol Dzuriak, Zuzana Jarabová, Miroslav Kerekréty, Martin Šefranko – zodp. redaktor. **Redakcia:** Ev. a. v. farský úrad, A. Bernoláka 11, 034 01 Ružomberok, **tel.: 044/4322198; e-mail: jonki@bb.telecom.sk; <http://ecavrbk.szm.sk>. Nepredajné.** Pre orientáciu tých, ktorí chcú svoj zborový časopis podporiť: **náklady na výtlačok sú 20,- Sk.** Za dary na tlač občasníka vám vopred úprimne ďakujeme. **Uzávierka** tohto čísla bola 8. septembra 2006.